يَاأَيُّهَاالنَّبِيُّ اذَا جَاءكَ الْمُؤْمِنَاتُ يُبَايِعْنَكَ عَلَى أَن لا يُشْرِكْنَ بِاللَّهِ ولايَسْرِقْنَ ولايَزْنِينَ ولايَقْتُلْنَ أَوْلادَهُنَّ ولايَأْتِينَ بِبُهْتَانٍ يَفْتَرِينَهُ بَيْنَ أَيْدِيهِنَّ وأَرْجُلِهِنَّ ولايَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ فَبَايِعْهُنَّ واسْتَغْفِرْ لَهُنَّ إِنَّ اللَّهَ غَفُورٌ رَحِيم

ഈ ആയത്തിൽ യാ അയ്യുഹന്നബിയ്യു എന്നതിനു പകരം യാ അയ്യുഹറസൂൽ എന്നാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിരുന്നതെങ്കിൽ അനുസരണം നിരുപാധികം തന്നെയാകുമായിരുന്നു.അതായത് റസൂലിനെ അനുസരിക്കുക എന്നുവെച്ചാൽ രിസാലത്തിനെ അനുസരിക്കുക.അഥവാ അല്ലാഹുവിനെ കലാമിനെ അനുസരിക്കുക.അതിനു ഉപാധികളില്ല. എന്നാൽ മുകളിൽ പറഞ്ഞ ആയത്തിൽ അഭിസംബോധന നബിയോട് ആയതുകൊണ്ട് അനുസരണം മഅറൂഫ് ആയ കാര്യങ്ങളിലെ ആകാവൂ എന്ന ഉപാധി വെച്ചു.ولايَعْصِينَكَ فِي مَعْرُوفٍ എന്നു പറഞ്ഞതിൽ നിന്നും അതാണ് വ്യക്തമാവുന്നത്.ഇങ്ങിനെ മഅറൂഫ് ആയ കാര്യങ്ങളിൽ മാതാപിതാക്കളെയാണെങ്കിലും അനുസരിക്കാം എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു.എന്നാൽ യാതൊരു അറിവും ഇല്ലാത്ത കാര്യങ്ങളിൽ അവർ നിന്നെ പങ്കുചേർക്കാൻ നിർബന്ധിക്കുകയാണെങ്കിൽ അനുസരിക്കേണ്ടതില്ല എന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു.وَإِنْ جَاهَدَاكَ عَلَى أَن تُشْرِكَ بِى مَالَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلاتطِعْهُمَا وصَاحِبْهُمَا فِي الدُّنْيَا معروفًا (ഇനി നിനക്കു ഒരറിവും ഇല്ലാത്ത വല്ലതും എന്നോട് പങ്കു ചേർക്കുവാൻ ഇരുവരും നിന്നോട് പോരാടിയാലോ?അപ്പോൾ നീ അവരെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യരുത്.എന്നാൽ ഐഹിക ജീവിതത്തിൽ മഅറൂഫ് ആയിക്കൊണ്ട് നീ അവർ ഇരുവരോടും സഹകരിക്കുകയും....(ലുഖ്മാൻ15)

റസൂലിനുള്ള അനുസരണം ദിവ്യ സന്ദേശത്തിന്റെ ഉടമയായ അല്ലാഹുവിനുള്ള അനുസരണമാണ്. ആ സന്ദേശത്തിനു അനുസരിക്കുന്നവരിൽ ഒന്നാമൻ നബിയാണല്ലോ?.ഈ കൽപനക്ക് അഥവാ ഖുർആനിനു അനുസരിക്കാൻ ഏറ്റവും അർഹതപ്പെട്ടവർ(ഉലുൽ അംറ്)ഈ കൽപനക്കാരുമായിരിക്കുമല്ലോ?അവരെയും സൃഷ്ടാവിനെതിരായി അനുസരിക്കാൻ പാടില്ല.സൃഷ്ടാവിന്റെ കൽപന നമ്മോട് പറയുന്ന അത്തരക്കാരെയും സൃഷ്ടാവിനു എതിരാകാത്ത നിലക്കു അനുസരിക്കാം. അല്ലാഹു പറയുന്നു.وَمَا أَرْسَلْنَا مِنْ رَسُولٍ إِلَّالِيُطَاعَ بِإِذْنِ اللَّهِ (അല്ലാഹുവിന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി അനുസരിക്കപ്പെടുവാനായിട്ടല്ലാതെ നാം ഒരു ദൂതനേയും അയച്ചിട്ടേ ഇല്ല.(4:64)ആ അനുമതി എന്താണെന്നു ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നു.
كِتَابٌ أَنْزَلْنَاه إِلَيْكَ لِتُخْرِجَ النَّاس مِنَ الظُّلُمَاتِ إِلَى النُّور بِإِذْنِ رَبِّهِمْ إِلَى صِرَاط العزِيز الحَمِيد (മനുഷ്യരെ തന്റെ നാഥന്റെ അനുമതിയോടുകൂടി അന്ധകാരങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം വെളിച്ചത്തിലേക്കു നീ ആനയിക്കേണ്ടതിനു നാം നിന്നിലേക്കു ഇറക്കിയ ഒരു ഗ്രന്ഥമാണത്.അതായത് പ്രതാപവാനും സ്തുത്യർഹനുമായ ഒരുവന്റെ നേർവഴിയിലേക്ക്(ഇബ്രാഹീം1)അപ്പോൾ അനുമതി പത്രമായി ദൂതനു നൽകിയിട്ടുള്ളത് വേദഗ്രന്ഥമാണ്. അതുകൊണ്ടാണ് ആരെങ്കിലും ആ ദൂതനെ അനുസരിച്ചാൽ തന്നെ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു എന്നു അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്. കാരണം ആ ദൂതൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കലാമാണല്ലോ സംസാരിക്കുക.അല്ലാഹു പറയുന്നു وَمَن يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ أَطَاعَ اللَّهَ (ആരെങ്കിലും ദൈവദൂതനെ അനുസരിച്ചാൽ അവൻ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിച്ചു കഴിഞ്ഞു.(4:80)

ഖുർആനിനു പുറമെയുള്ള ഒരു മത സ്രോതസ്സിനെ അനുസരിച്ചാൽ അവൻ ഖുർ ആനിനെ അനുസരിച്ചു എന്നല്ലല്ലോ ഈ ആയത്തിന്റെ വിവക്ഷ.അങ്ങിനെയാണെ ങ്കിൽ പിന്നെ ഖുർആനിന്റെ ആവശ്യമില്ലല്ലോ?.അങ്ങിനെ ഒരർത്ഥം നൽകിയാൽ അഹ് ലുൽ ഹദീസുകാർക്ക് എളുപ്പത്തിൽ ഖുർആനിനെ നിഷേധിക്കാമല്ലോ?.

നൂഹ്,ഹൂദ്, സ്വാലിഹ്, എന്നീ ദൂതന്മാർ അവരുടെ ജനതയുടെ അടുത്ത് ചെന്നു അവരെ അനുസരിക്കാൻ അവരുടെ സമൂഹത്തോട് കൽപിക്കുന്നത് സൂറത്ത് അ ശ്ശുഅറാഉ 108,126,163,എന്നീ വചനങ്ങളിൽ കാണാം.إِنِّي لَكُمْ رَسُولٌ أَمِين فَاتَّقُوا اللَّهَ وَأَطِيعُون (തീർച്ചയായും ഞാൻ നിങ്ങൾക്കുള്ള വിശ്വസ്തനായ ഒരു ദൂതനാകുന്നു.നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും എന്നെ അനുസരിക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ)ഇവർക്കുള്ള അനുസരണവും അല്ലാഹുവിന്റെ രിസാലത്തിനുള്ള അഥ വാ അവന്റെ കലാമിനുള്ള അനുസരണം തന്നെയാണ്.ഇവിടെയും റസൂലിനെ അനുസരിക്കാനാണ് അല്ലാഹു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് അല്ലാതെ നബിയെ അനുസരിക്കാ നല്ല.അങ്ങിനെയായിരുന്നുവെങ്കിൽ إِنِّي لَكُمْ نَبِيٌّ أَمِين എന്നാണ് പറയേണ്ടി യിരുന്നത്.അതുപോലെ ഇവർക്കൊന്നും വേദത്തിനു പുറമെ ഒരു ഗ്രന്ഥം നൽക പ്പെട്ടതായി അറിവില്ല.

അല്ലാഹു നമുക്ക് അറിവു നൽകാത്ത വിഷയങ്ങളിൽ അനുസരിക്കാൻ മാതാ പിതാക്കൾ നമ്മോട് സമരം ചെയ്താൽ പോലും നാം അനുസരിക്കേണ്ടതില്ല.അറി വു നൽകുന്നത് ഖുർആനിലൂടെയാണല്ലോ?മതപരമായ കാര്യങ്ങളിൽ ഖുർആന ല്ലാത്തതൊക്കെ ഊഹത്തെ മാത്രമേ ഫലം ചെയ്യുകയുള്ളൂ എന്നു നാം മുമ്പ് വിശദ മാക്കിയല്ലോ?.وَوَصَّيْنَا الإِنْسَانَ بِوَالِدَيْهِ حُسْنًا وَإِنْ جَاهَدَاكَ لِتُشْرِكَ بِي مَالَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ فَلاتُطِعْهُمَا(العنكبوت 8 (നാം മനുഷ്യരോട് തന്റെ മാതാപിതാക്കളോ ടൊത്ത് സുകൃതം ചെയ്യൂ എന്നു ഉപദേശിച്ചു.എന്നാൽ നിനക്കു ഒരറിവുമില്ലാത്ത തി നെ നീ എന്നോടു പങ്കുചേർക്കുവാൻ അവർ നിന്നോടു സമരം ചെയ്യുകയാണെ ങ്കിൽ നീ അവരെ അനുസരിക്കരുത്)ചുരുക്കത്തിൽ മതപരമായ അനുസരണം ഒ ന്നേ ഉള്ളൂ. അത് അല്ലാഹുവിനാണെങ്കിലും ദൂതനാണെങ്കിലും,മറ്റുള്ളവർക്കാണെ ങ്കിലും അതു ഖുർആനിനുള്ള അനുസരണമാണ്.അല്ലാതെ അല്ലാഹുവിനുള്ള അനുസരണം ഖുർആനിനും ദൂതനുള്ള അനുസരണം ഹദീസിനും ഉലുൽ അംറിനു ള്ള അനുസരണം വേറെ വല്ല കിതാബുകൾക്കുമല്ല.

നബിയോടൊപ്പം ഇറക്കപ്പെട്ട പ്രകാശത്തെ പിൻപറ്റുക

മുഹമ്മദ് എന്ന വ്യക്തിയിൽ വിശ്വസിക്കാൻ അല്ലാഹു നമ്മോടു കൽപിച്ചി ട്ടില്ല. മറിച്ച് ആ മുഹമ്മദിന്റെ മേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടതിലാണ് നാം വിശ്വസിക്കേണ്ടത്. അല്ലാഹു പറയുന്നതു കാണുക.وَالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَات وَآمَنُوا بِمَا نُزِّلَ عَلَى مُحَمَّد وَهُوَ الْحَقُّ مِن رَّبِّهِمْ كفر عَنْهُم سَيِّئَاتِهِم(محمد 2 (എന്നാൽ വിശ്വ സിക്കുകയും സുകൃതങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുകയും മുഹമ്മദിന്റെ പേരിൽ ഇറക്കപ്പെട്ടതി ലെല്ലാം --അതുതന്നെയാണ് തങ്ങളുടെ നാഥനിൽനിന്നുള്ള പരമ സത്യമെന്ന നിലക്കു---വിശ്വസിച്ചവരുമാകട്ടെ അവരിൽ നിന്നു തങ്ങളുടെ തിന്മകൾ മായ്ക്കുകയും …….(മുഹമ്മദ്2).നോക്കൂ ഇവിടെ മുഹമ്മദിന്റെ മേൽ ഇറക്കപ്പെട്ടതിൽ വിശ്വസി ക്കാനാണ് അല്ലാഹു നമ്മോട് കൽപിച്ചത്.അതുപോലെ തന്നെ മുഹമ്മദ് എന്ന

വ്യക്തി എന്ന നിലക്കല്ല അദ്ദേഹത്തെ നാം പിൻപറ്റേണ്ടത്.മറിച്ച് അദ്ദേഹത്തി ന്റെമേൽ ഇറക്കപ്പെട്ട പ്രകാശത്തെയാണ് നാം പിൻപറ്റേണ്ടത്.ആ പ്രകാശത്തെ പിൻപറ്റുന്നതിലൂടെ അദ്ദേഹത്തെ നാം പിൻപറ്റുന്നു.അല്ലാഹു പറയുന്നു.
فَالَّذِينَ آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ أُولَئِكَ هم الْمُفْلِحُون (അദ്ദേഹത്തിൽ വിശ്വസിച്ചുകൊണ്ടും അദ്ദേഹത്തോടൊന്നിച്ചു ഇറക്ക പ്പെട്ട പ്രകാശത്തെ പിൻപറ്റിക്കൊണ്ടുമിരുന്നവർ ആരോ അവർ തന്നെയാണ് വി ജയികൾ(7:157)ഇവിടെ സത്യത്തിൽ ഭാഷയുടെ ചേർച്ചയും യോജിപ്പും ഒഴുക്കും آمَنُوا بِهِ وَعَزَّرُوهُ وَنَصَرُوهُ وَاتَّبَعُوهُ എന്നു പറയുമ്പോഴാണ്.എന്നാൽ വത്തബ ഊഹു എന്നു പറയേണ്ടതിനു പകരം وَاتَّبَعُوا النُّورَ الَّذِي أُنْزِلَ مَعَهُ എന്നു പറഞ്ഞ തിലൂടെ മുഹമ്മദ് എന്ന വ്യക്തിയേയല്ല പിൻപറ്റേണ്ടത്,മറിച്ച് ദൈവീക സന്ദേശ ത്തെയാണ് നാം പിൻപറ്റേണ്ടത് എന്നാണ് അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നത്.മനുഷ്യരി ൽ നേർമാർഗ്ഗത്തെ പിൻപറ്റുന്നതിലും മുറുകെ പിടിക്കുന്നതിലും ഒന്നാമൻ മുഹമ്മദു നബി തന്നെയായിരിക്കും.അതാണ് അല്ലാഹു കൽപിക്കുന്നത്.

اتَّبِعْ مَاأُوحِيَ إِلَيْكَ مِن رَّبِّكَ (നിന്റെ രക്ഷിതാവിൽനിന്നു നിന്നിലേക്കു വഹ് യ് നൽകപ്പെട്ടതിനെ നീ പിൻപറ്റുക(6:106)وَاتَّبِعْ مَايُوحَى إِلَيْكَ നിന്നിലേക്ക് അയക്കപ്പെടുന്ന വഹ് യിനെ പിൻപറ്റുക(യൂനുസ്109)
واتَّبِعْ مَايُوحَى إِلَيْكَ من رَّبِّكَ (നീ നിന്റെ നാഥനിൽ നിന്നു നിന്നിലേക്കു വഹ് യ് നൽകപ്പെട്ടതിനെ പിൻപറ്റുക)ثُمَّ جَعَلْنَاكَ عَلَى شَرِيعةٍ مِنَ الأَمْر
إِنْ أَتَّبِعُ إِلَّامَايُوحَى إِلَيَّ എനിക്കു വഹ് യ് നൽകപ്പെടുന്നതല്ലാതെ ഞാൻ പിൻപ റ്റുന്നില്ല.(6:5)قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَايُوحَى إِلَيَّ من رَّبِّي(നീ പറയുക ഞാൻ പിൻപറ്റു ന്നത് എന്റെ നാഥനിൽ നിന്നു എന്നിലേക്കു അറിയിക്കപ്പെടുന്നതു മാത്രമാണ്(7: 203)

അപ്പോൾ നബി വഹ് യ് മാത്രമേ പിൻപറ്റൂ എന്നു തറപ്പിച്ചു പറയുന്നു.തനിക്ക് എന്താണ് വഹ് യ് നൽകപ്പെട്ടിട്ടുള്ളതെന്ന് നബിയോട് പറയാൻ അല്ലാഹു കൽ പിക്കുന്നതു കാണുക.وَأُوحِيَ إِلَيَّ هَذَا الْقُرْءَانُ لِأُنْذِرَكُم بِهِ وَمَنْ بَلَغَ (ഈ ഖുർ ആൻഎനിക്കു സന്ദേശമയക്കപ്പെട്ടതു ഞാൻ അതുകൊണ്ടു നിങ്ങൾക്കും അത് എത്തിച്ചേർന്നവർക്കും മുന്നറിയിപ്പു നൽകാൻ വേണ്ടിയാണ്.(6:19)നബിക്ക് ഖുർ ആനല്ലാത്ത ഒന്നു വഹ് യു നൽകപ്പെട്ടതായി ഖുർആനിലെവിടെയും ഇല്ല.പിന്നെ ഖുർആൻ പറയാത്ത കുറെ കഥകൾ അഹ്ലുൽ ഹദീസുകാർ സ്വയം പറഞ്ഞുണ്ടാ ക്കിഅതു ഖുർആനിലെവിടെ? അതു നബിക്ക് ഖുർആനിനു പുറമെ ജിബ്രീൽ കൊടു ത്ത വഹ് യാണെന്നു ഇവർ വാദിക്കുകയും ചെയ്യുന്നു.ഇത്തരം കഥകളിലെ ഒരു കഥ.സൂറത്തുൽ അലഖ് ആണ് നബിക്കു ആദ്യം അവതരിച്ചത് എന്നും എന്നാൽ ആ സൂറത്ത് ഇപ്പോൾ ഖുർആനിലെ അവസാനത്തെ സൂറത്തുകൾക്കിടയിലാണ് എഴുതപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് എന്നും അത് അവിടെ എഴുതാൻ നബിയോടുള്ള കൽപന എവിടെ ഖുർആനിൽ എന്നുമാണ് ഇവരുടെ ചോദ്യം.തിരിച്ചൊന്നു ചോദിക്കട്ടെ ഒന്നാമതായി ആ സൂറത്താണ് നബിക്ക് ഇറക്കിയിട്ടുള്ളത് എന്നു എവിടെയാണ് ഖുർആനിൽ. ഒരു നാമൂസ് വന്നു എന്നും ആ ഭൂതം നബിയെ കൂട്ടിപ്പിടിച്ചു എന്നും എന്നിട്ട് വായിക്കാൻ കൽപിച്ചു എന്നും നബി ഞാൻ വായനക്കാരനല്ല എന്നു മറു

പടി പറഞ്ഞു എന്നും അങ്ങിനെ മൂന്നാമത്തെ പ്രാവശ്യവും പിടിച്ചുവിട്ട ശേഷം ഇഖ്റഅ എന്നു തുടങ്ങുന്ന വചനങ്ങൾ ആ നാമൂസ് ഓതിക്കൊടുത്തു എന്നുമുള്ള കഥ നിങ്ങളുടെ ബുഖാരിയുടേതല്ലേ?നമുക്ക് അല്ലാഹു തന്ന ഖുർആനിൽ അത്തരം പൊട്ട കഥകളൊന്നും ഇല്ല.മാത്രവുമല്ല ആദ്യത്തെ സൂറത്ത് അതല്ല എന്നുള്ളതിനാണ് ഖുർആനിൽ തെളിവുള്ളത്.യുക്തിയും ബുദ്ധിയും അംഗീകരിക്കുന്നതും അതാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നു سَنُقْرِئُكَ فَلاتَنْسَى إِلَّامَاشَاء اللَّهُ (ഞാനിതാ നിന്നെ വായിപ്പിക്കുകയാണ്.അപ്പോൾ അല്ലാഹു ഉദ്ദേശിച്ചതൊഴികെ നീ മറക്കുകയില്ല(87:6,7) ഈ വായിപ്പിക്കലാണ് (നിന്റെ ,സൃഷ്ടിച്ച നാഥന്റെ നാമത്തോടെ നീ വായിക്കുക) എന്ന് 96:1 ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്.ഇവർ സാധാരണ ഉദ്ധരിക്കാറുള്ള ബാക്കി പതിനൊന്നു തെളിവുകൾ കൂടിയുണ്ട് .ഇതുപോലെ തന്നെയാണ് അവയും.ഇവർ സ്വയം കഥകളുണ്ടാക്കുക അതിനു ഖുർആനിൽ നിന്നു തെളിവു ചോദിക്കുക.എന്നിട്ടു പറയുക അത് ഖുർആനിനു പുറമെയുള്ള വഹ് യാണെന്ന്. അതിന്റെ പൊള്ളത്തരമെല്ലാം മറ്റൊരു ലേഖനത്തിൽ നാം വ്യക്തമാക്കിയിട്ടുണ്ട്.

ഇവിടെ 87:6,7 ൽ അഹ് ലുൽ ഹദീസുകാർ ചെറിയ ഒരു അട്ടിമറിയും നടത്തിയിട്ടുണ്ട് .അത് سَنُقْرِئُكَ എന്നത് കാരക ക്രിയയാണ്.അതിനാൽ നാം നിന്നെ വായിപ്പിക്കും(നിന്നെ വായനക്കാരനാക്കും)എന്നു തന്നെയാണ് അർത്ഥം ഖറഅ എന്നാൽ വായിച്ചു എന്നും അഖ്റഅ എന്നാൽ വായിപ്പിച്ചു എന്നുമാണ് അർത്ഥമെന്നുള്ളത് അറബി പഠിച്ച ആർക്കും അറിയുമല്ലോ?അപ്പോൾ ഞാൻ വായിച്ചു കേൾപ്പിക്കും എന്നുള്ളതു ദുർവ്യാഖ്യാനം മാത്രമാണ്.

വഹ് യ് പിൻപറ്റുന്നവരിൽ ഒന്നാമൻ നബിയായിരിക്കെ ആ വഹ് യ് പിൻപറ്റാൻ ഏറ്റവും അർഹർ നമ്മളല്ലേ?അല്ലാഹു പറയുന്നു.كِتَابٌ أُنْزِلَ إِلَيْكَ فَلايَكُن فِي صَدْرِكَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهِ وَذِكْرَى لِلْمُؤْمِنِين اتَّبِعُوامَاأُنْزِلَ إِلَيْكُم مِن رَّبِّكُم ولاتَتَّبِعُوا من دُونِهِ أَوْلِيَاء قَلِيلاً مَا تَذَكَّرُون (നിന്നിലേക്കു ഇറക്കപ്പെട്ട ഒരു ഗ്രന്ഥമാണത്. അതിനാൽ അതിനെപ്പറ്റി നിന്റെ മനസ്സിൽ ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടാവരുത്. നീ അതുകൊണ്ടു മുന്നറിയിപ്പു നൽകാൻ വേണ്ടിയുള്ളതും വിശ്വാസികൾക്കൊരു ഓർമ്മിപ്പിക്കലുമാണത്.അതായത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽനിന്നു നിങ്ങളിലേക്കു ഇറക്കപ്പെട്ടതിനെ പിൻപറ്റുവീൻ.അതുകൂടാതെ പല രക്ഷാധികാരികളെ പിമ്പറ്റുകയും ചെയ്യരുത്.നന്നേ കുറച്ചേ നിങ്ങൾ ചിന്തിക്കുന്നൊള്ളൂ(7:2,3)

ഈ ആയത്തിൽ അല്ലാഹു നബിക്ക് ഇറക്കികൊടുത്തത് ഒരു ഗ്രന്ഥമാണെന്നും അതു ഇറക്കപ്പെട്ടതിന്റെ പേരിൽ നബിക്ക് ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടാവരുതെന്നും അല്ലാഹു പറയുന്നു.വിശ്വാസികൾക്കും അതുകൊണ്ട് ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടവരുതെന്നും ഓർമ്മപ്പെടുത്തുന്നു.തുടർന്നു വിശ്വാസികളായ നമ്മോട് അതിരുകൾ നിശ്ചയിച്ചുകൊണ്ട് നമ്മുടെ നാഥനിൽ നിന്നു ഇറക്കപ്പെട്ടതിനെ പിമ്പറ്റു എന്നും അതല്ലാത്തതൊന്നും പിമ്പറ്റരുതെന്നും കൽപിക്കുന്നു.اتَّبِعُوامَاأُنْزِلَ إِلَيْكُم مِن رَّبِّكُم ولاتَتَّبِعُوا من دُونِهِ أَوْلِيَاء അതായത് നിങ്ങൾ നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നു നിങ്ങളിലേക്കു ഇറക്കപ്പെട്ടതിനെ പിമ്പറ്റുവീൻ .എന്താണ് നമ്മുടെ രക്ഷിതാവു നമുക്കു ഇറക്കി തന്നിരിക്കുന്നതെന്നു മുകളിൽ പറഞ്ഞുവല്ലോ?അതായത് കിതാബുൻ ഉൻസില ഇലൈക്ക എന്ന്.

അപ്പോൾ നബിയെ പിൻപറ്റണ്ടേ?വേണം. ഖുർആൻ പിൻപറ്റുന്ന നബിയെ നാം പിൻപറ്റണം., ولاتَتَّبِعُوا من دونه أَوْلِيَاء എന്നു അല്ലാഹ് പറഞ്ഞപ്പോൾ നമ്മുടെ സമൂഹം ചെയ്യുന്നത് ഖുർആനിനെ പുറമെ ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കി അവക്ക് ഖുർആനിനു സമാനമോ ,അല്ല അതിലുപരിയോ സ്ഥാനം നൽകുകയും അവയുടെ പിറകെ പോവുകയും ചെയ്യുന്നു.ഇത് അല്ലാഹ്വിനു പുറമെ രക്ഷാധികാരികളെ സ്വീകരിക്കലാണ്.എന്നാൽ ഒരു യഥാർത്ഥ ഖുർആൻ വിശ്വാസി അല്ലാഹ്വിനെ രക്ഷാധികാരിയും ഖുർആനിനെ തന്റെ ഗ്രന്ഥമായും മതിയാക്കുന്നവ നാണ്. തുടർന്നു പറയുന്നത് അധികമാളുകളും ഈ യാഥർത്ഥ്യം ചിന്തിച്ചു മനസ്സിലാക്കുന്നില്ല എന്നും അവർ ഇച്ഛകളെയും വഴികേട്ടുകളേയുമാണ് പിൻപറ്റുന്നത് എന്നുമാണ്. ഭൂരിഭാഗവും അങ്ങിനെയാണ് ചെയ്യുന്നത് എന്നു ഖുർആൻ വ്യക്തമാക്കുന്നുണ്ടല്ലോ?. وَإِن تُطِعْ أَكْثَرَ مَنْ فِي الأَرْضِ يُضِلُّوكَ عَن سَبِيلِ اللَّهِ إِنْ يَتَّبِعُونَ إِلَّا الظَّنَّ وَإِنْ إِلَّا يَخْرُصُون (ഭൂമിയിലുള്ളവരിൽ ഭൂരിഭാഗത്തിനു നീ അനുസരിക്കുകയാണെങ്കിൽ അല്ലാഹ്വിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിൽ നിന്നും അവർ നിന്നെ വഴി തെറ്റിക്കുന്നതാണ്.അവർ ഊഹത്തെയല്ലാതെ പിൻപറ്റുന്നില്ല.അവർ അനുമാനിക്കുകയല്ലാതെ ചെയ്യുന്നുമില്ല.(6:116)പരമ സത്യമായ ഖുർആനിനെതിരിൽ ഊഹങ്ങളെയും ഇച്ഛകളെയും പിൻപറ്റുന്ന മഹാ ഭൂരിപക്ഷം ഒരു തെളിവേ അല്ല. قُلْ لا يَسْتَوِي الْخَبِيثُ وَالطَّيِّبُ وَلَوْ أَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبِيث(المائدة 100 (നീ പറയുക നല്ലതും ചീത്തയും സമമാകുന്നില്ല ചീത്തയുടെ ആധിക്യം നിന്നെ ആശ്ചര്യപ്പെടുത്തിയാലും ശരി...)ചീത്ത മനുഷ്യരുടെ പതിവാണ് അൽപം മാത്രം ചിന്തിക്കുക എന്നത്. വിശ്വസിക്കുകയും സൽകർമ്മങ്ങൾ പ്രവർത്തിക്കുന്നവർ കുറച്ചേ ഉണ്ടാവൂ എന്നു അല്ലാഹ് വ്യക്തമാക്കുന്നു. إِلَّاالَّذِينَ آمَنُوا وَعَمِلُوا الصَّالِحَات قَلِيلٌمَّاهُم (വിശ്വസിച്ചു സുകൃതങ്ങൾ ചെയ്യുന്നവരൊഴികെ,അവർ നന്നേ കുറവുമാണ്(സ്വാദ്24)

അതുപോലെ പൂർവ്വ പ്രവാചകന്മാരെ പിൻപറ്റാൻ പറഞ്ഞപ്പോഴും അവരുടെ മാർഗ്ഗം പിൻപറ്റാനാണ് അല്ലാഹ് കൽപിച്ചത്.ഉദാഹരണത്തിന് നബിയോട് ഇബ്രാഹീം നബിയെ പിൻപറ്റാൻ കൽപിച്ചപ്പോൾ അല്ലാഹ് പറയുന്നതു കാണുക. ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ إِبْرَاهِيم حنِيفًا وَمَا كَانَ مِنَ الْمُشْرِكِين (ദൈവത്തിൽ പങ്കുചേർക്കുന്നവരിൽ പെടാതെ നേരെ നിന്നവനായിരിക്കെ ഇബ്രാഹീമിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ നീ പിന്തുടരുക എന്നും നാം പിന്നീട്ടു നാം നിന്നിലേക്കു സന്ദേശമയക്കുകയും ചെയ്തു(അന്നഹ്ൽ123)നോക്കു ഇവിടെ ഇബ്രാഹീമിനെ പിൻപറ്റുക എന്നല്ലല്ലോ പറഞ്ഞത് മറിച്ച് ഇബ്രഹീമിന്റെ മില്ലത്ത് (സിദ്ധാന്തം)പിൻപറ്റാനാണ് അല്ലാഹ് കൽപിച്ചത് എന്നു നാം ശ്രദ്ധിക്കണം.ഒരുദാഹരണം കൂടി. أُولَئِكَ الَّذِينَ هَدَى اللَّهُ فَبِهُداهُم اقْتَدِه ആ കൂട്ടരാണ് അല്ലാഹ് പറഞ്ഞ സന്മാർഗ്ഗത്തിലാക്കിയവർ അതനാൽ അവരുടെ മാർഗ്ഗം തന്നെ നീ പിന്തുടരുക(6:90) ഈ പറഞ്ഞതിൽനിന്നെല്ലാം നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത് മരിച്ചുപോയ പ്രവാചകന്മാരുടെ സിദ്ധാന്തത്തെയാണ് പിൻപറ്റേണ്ടത് എന്നും,അല്ലാതെ അവരെയല്ല പിന്തുടരേണ്ടത് എന്നുമാണ്.ഒരനുയായിയും പ്രവാചകന്മാർ മരിച്ചപ്പോൾ കൂടെ മരിച്ചു കിടന്നിട്ടില്ലല്ലോ?

ശരീഅത്തിൽ നബിക്ക് ഇജ്തിഹാദ് നടത്താൻ പാട്ടുണ്ടോ?

ശരീഅത്തിൽ നബിക്ക്ഇജ്തിഹാദ് നടത്താനോ സ്വയം അദൃശ്യമറിയാനോ കഴിയില്ല.ഒരു ഖുർആൻ വിശ്വാസി പ്രവാചകന്മാരെല്ലാം മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും നല്ലവ രായിരുന്നു എന്നും ,സത്യസന്ധരായിരുന്നു എന്നും തങ്ങളുടെ രിസാലത്ത് എത്തിക്കുക എന്ന ദൗത്യം ശരിക്കും നിർവ്വഹിച്ചവരായിരുന്നു എന്നും വിശ്വസിക്കും.അല്ലെങ്കിൽ അവരെ തിരഞ്ഞെടുക്കുകയില്ലായിരുന്നല്ലോ?اَللَّهُ أَعْلَمُ حَيْثُ يَجْعَلُ رِسَالَتَهُ (തന്റെ ദൗത്യം എവിടെയാണ് ആക്കേണ്ടത് എന്ന് ഏറ്റവും അറിയുന്നവൻ അല്ലാഹുവാണ്.(6:124)രിസാലത്ത് എത്തിക്കുക എന്നതിൽ പരിമിതമാണ്പ്രവാചകന്മാരുടെ ഉത്തരവാദിത്വം.തങ്ങൾക്കു ലഭിച്ചരിസാലത്ത് കൂട്ടാതെ കുറക്കാതെ അത് എങ്ങിനെയാണോ ഉള്ളത് അത് അതുപോലെ എത്തിക്കുക എന്നതാണ്പ്രവാചകന്മാരുടെ ബാധ്യത.പ്രവാചകന്മാർ അവരുടെദൗത്യംജനങ്ങളിലെത്തിച്ചു കഴിഞ്ഞാൽ അതിലെ ആശയങ്ങൾ ഗ്രഹിക്കാൻവേണ്ടിചിന്തിക്കുകയും ഗവേഷണം നടത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നത് ജനങ്ങളുടെ ഉത്തരവാദിത്തമാണ്. كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِيَدَّبَّرُوا آيَاتِهِ وَلِيَتَذَكَّرَ أُولُوا الْأَلْبَاب (നാം നിന്നിലേക്കു ഇറക്കിയ ഗ്രന്ഥം അനുഗ്രഹീതമാണ്. അവർ അതിലെ ആയത്തുകൾ ചിന്തിക്കുവാനും, അകക്കാമ്പുള്ളവർ അനുസ്മരിക്കുവാനും വേണ്ടിയുള്ളതാണ്.(സ്വാദ്29) ഇവിടെ ഭാഷാപരമായ ഒഴുക്കും യോജിപ്പും كِتَابٌ أَنْزَلْنَاهُ إِلَيْكَ مُبَارَكٌ لِتَتَدَبَّرَ آيَاتِهِ എന്നാണ് പറയേണ്ടിയിരുന്നത്.അതായത്(നാം നിനക്കു അവതരിപ്പിച്ച ഗ്രന്ഥം അനുഗ്രഹീതമാണ്. നീ അതിലെ ആയത്തുകൾ ചിന്തിക്കുവാനും........) എന്നാണ് സാധാരണ പറയുക.എന്നാൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് لِيَدَّبَّرُوا (അവർ ചിന്തിക്കാൻ വേണ്ടി)എന്നാണ്. യഥാർത്ഥത്തിൽ ഖുർആനിക വചനങ്ങളിൽ നിന്നും സ്വയം ചിന്തിച്ചുണ്ടാക്കി അവർക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയാണ് പതിവെങ്കിൽ നീ ചിന്തിക്കാൻ വേണ്ടി എന്നല്ലേ അല്ലാഹു പറയുക.?മറിച്ച് അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് ജനങ്ങൾ ചിന്തിക്കാൻ വേണ്ടി എന്നാണ്. അഹ് ലുൽ ഹദീസുകാർ പറയുന്നതുപോലെയാണെങ്കിൽ നബി ചിന്തിച്ച് അതിന്റെ വിശദീകരണം ജനങ്ങൾക്ക് പറഞ്ഞുകൊടുത്താൽ പിന്നെ ജനങ്ങളോട് എന്തിനാണ് ചിന്തിക്കാൻ പറയുന്നത്.?اَفَلا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْءَانَ ولوْ كَانَ مِنْ عِنْدِ غَيءِرِ اللَّهِ لَوَجَدُوا فِيه إِخْتِلاَفًا كَثِيرًا (അപ്പോൾ അവർ ഈ ഖുർആൻ പര്യാലോചിക്കുന്നില്ലേ? അത് അല്ലാഹു അല്ലാത്തവരുടെ പക്കൽ നിന്നായിരുന്നുവെങ്കിൽ തീർച്ചയായും അവർ അതിൽ ധാരാളം ഭിന്നത കണ്ടെത്തുമായിരുന്നു.(4:82)ഒരായത്തുകൂടി നോക്കാം. أَفلا يَتَدَبَّرُونَ الْقُرْءَانَ أَمْ عَلَى قُلُوبٍ أَقْفَالُهَا (അപ്പോൾ അവർ ഈഖുർആനിനെപ്പറ്റി ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?അതല്ല ചിലഹൃദയങ്ങളിൽ അവയുടെ പൂട്ടുകളുണ്ടോ?(മുഹമ്മദ്24)മറ്റൊന്ന്,أَفَلَمْ يَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ (അപ്പോൾ അവർ ആ വാക്ക് ചിന്തിക്കുന്നില്ലേ?(മുഅമിനൂൻ68)

ഖുർആനിനെപ്പറ്റി അല്ലാഹു ബസ്വായിർ അഥവാ കണ്ടറിയാനുള്ള തെളിവുകൾ എന്നു വിശേഷിപ്പിച്ചു.ഒന്നു കൂടി വിശദമായി പറഞ്ഞാൽ ജനങ്ങൾക്കു കാണാനും ചിന്തിക്കാനും മനസ്സിലാക്കാനും പറ്റുന്ന രൂപത്തിലുള്ള തെളിവുകൾ എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അല്ലാഹു ഖുർആനിനെ വിശേഷിപ്പിച്ചത്. ആ ബസ്വായിർ

എത്തിക്കുക എന്നതുമാത്രമാണ് ദൂതന്റെ ബാധ്യത എന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കു ന്നു.قَدْ جَاءَكُمْ بَصَائِرُ مِّن رَّبِّكُم فَمَنْ أَبْصَرَ فَلِنَفْسِهِ وَمَنْ عَمِيَ فَعَلَيْهَا وَمَا أنا عَلَيْكُم بِحَفِيظ(നിങ്ങളുടെ രക്ഷിതാവിൽ നിന്നുള്ള കണ്ടറിയാനുള്ള പല തെളിവു കളും നിങ്ങൾക്കു വന്നു കഴിഞ്ഞു.ഇനി ഒരാൾ കണ്ടാൽ അതിന്റെ നന്മ അയാൾക്കു തന്നെയാണ് ഒരാൾ അന്ധനായാലോ അതിന്റെ ദൂഷ്യവും അയാൾക്കാണ്.ഞാനാ ണെങ്കിൽ നിങ്ങളുടെ മേൽ നോട്ടക്കാരനുമല്ല(അൻആം104)ഒരായത്തുകൂടി നോക്കു قُلْ إِنَّمَا أَتَّبِعُ مَايُوحَى إِلَيَّ مِن رَّبِّي هَذَا بَصَائِرُ مِّن رَّبِّكُم وهُدى وَرَحْمَةً لِقَوم يُؤْمِنُون فَإِذَا قُرِئَ الْقُرْءَان فَاسْتَمِعُوا له وأَنْصِتوا لَعَلَّكُم تُرحمُونَ (നീ പറയുക ഞാൻ പിമ്പറ്റുന്നത് എന്റെ നാഥനിൽ നിന്നു അറിയിക്കപ്പെടുന്നതു മാത്രമാണ്.എ ന്നാൽ ഇത് നിങ്ങളുടെ നാഥനിൽ നിന്നുള്ള പല തെളിവുകളും മാർഗ്ഗ നിർദ്ദേശ വും വിശ്വസിക്കുന്ന ജനതക്കുള്ള കാരുണ്യവുമാണ്.ഈ ഖുർആൻ വായിക്കപ്പെ ട്ടാൽ നിങ്ങൾ അതിലേക്കു ശ്രവിക്കുകയും നിശ്ശബ്ദരാവുകയും ചെയ്യുവീൻ നിങ്ങൾ അനുഗ്രഹിക്കപ്പെട്ടേക്കാം.(7:203,204)

നബി മനുഷ്യരിൽ വെച്ച് ഏറ്റവും നന്നായി ഗവേഷണം നടത്താൻ കഴിയുന്ന ബുദ്ധിയുള്ള ആളാണെന്നതിൽ സംശയമില്ല. മതപരമായ പ്രശ്നങ്ങളിൽ തന്നോടു വിധി അന്വേഷിക്കുന്നവരോടും ചോദിക്കുന്നവരോടും മറുപടി പറയാൻ അദ്ദേഹം വെമ്പൽ കൊണ്ട് കാത്തിരിക്കുകയായിരുന്നു.പക്ഷെ നബിയോട് എന്തെങ്കിലും ചോദിച്ചാൽ അതിനുള്ള മറുപടി നൽകാൻ അദ്ദേഹം വഹ് യ് വരുന്നതും കാത്തി രിക്കുകയായിരുന്നു എന്ന സത്യം നാം മനസ്സിലാക്കണം.

അവർ നിന്നോടു ഇന്നതു ചോദിക്കുന്നു.(യസ്അലൂനക്ക).അതിനു നീ ഇന്ന മറുപടി പറയുക (ഖുൽ)എന്നു പറഞ്ഞുകൊണ്ട് നബിയെക്കൊണ്ട് അല്ലാഹു മറുപടി പറയിക്കുകയായിരുന്നു.ഖുർആനിൽ യസ്തഫ്തൂനക്ക,യസ്അലൂനക്ക,എന്നീ പദങ്ങളു ടെ കൂടെ ഖുൽ എന്ന പദവും ചേർത്തു പറയുന്നതായി നമുക്ക് കാണാൻ സാധിക്കും ഇതിൽ നിന്നു നമുക്കു മനസ്സിലാകുന്നത് നബിക്കു സ്വന്തമായി മറുപടി പറയാൻ കഴിയില്ല എന്നതാണ്.അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്കുള്ള മറുപടിക്ക് നബി കാത്തിരി ക്കാറായിരുന്നു പതിവ് എന്നുമാണ്.ചില ഉദാഹരണങ്ങൾ നോക്കാം.

يَسْتَفْتُونَكَ فِي النِّسَاء قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُم ഈ ആയത്തിൽ അവർ നിന്നോട് സ്ത്രീകളുടെ കാര്യത്തിൽ വിധി തേടുന്നു എന്നു പറഞ്ഞപ്പോൾ അല്ലാഹു നിങ്ങൾക്ക് വിധി നൽകുന്നു എന്നു പറയൂ എന്നാണ് അല്ലാഹു നബിയോട് കൽപിച്ചത്.അല്ലാ തെ ഖുൽ ഇന്നീ ഉഫ് തീക്കും അതായത് ഞാൻ നിങ്ങൾക്ക് മതവിധി നൽകാം എന്നു പറയാനല്ല അല്ലാഹു കൽപിച്ചത്.അഹ് ലുൽ ഹദീസുകാർ പറയുന്നതുപോ ലെ നബിക്ക് യഥേഷ്ടം ഹദീസുകൾ പറയാൻ കഴിയുമെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിനു സ്വയം മറുപടി പറഞ്ഞാൽ പോരേ?അല്ലെങ്കിൽ ഞാൻ പറഞ്ഞു തരാം എന്നു പറ ഞ്ഞാൽ പോരേ?എന്തിനു അല്ലാഹുവിന്റെ വഹ് യ് കാത്തിരിക്കണം?.ഇനി അന ന്തിരാവകാശത്തിന്റെ കാര്യം ചോദിച്ചപ്പോഴും അല്ലാഹു വിധി നൽകുന്നു എന്നു പ റയാനാണു കൽപിച്ചത്.يَسْتَفْتُونَكَ قُلِ اللَّهُ يُفْتِيكُم فِي الْكَلالَةِ ഇവിടെയും ഇന്നീ ഉഫ് തീക്കും എന്നു നബി പറഞ്ഞില്ല. അല്ലാഹു കൽപിച്ചതുമില്ല.

ശരീഅത്തിൽ പുതുതായി ഉണ്ടാകുന്ന വിഷയങ്ങളിലും അവർ നബിയോട്

വിധി ചോദിച്ചു.അപ്പോഴും നബി വഹ് യിനു കാത്തിരിക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.ഉദാഹരണത്തിനു യസ്അലൂനക അനിൽ അൻഫാലി ഖുൽ (പാരിതോഷികങ്ങളെക്കുറിച്ച് അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു.നീ പറയുക......(അൻഫാൽ1)ഖുർആൻ മുമ്പു പറഞ്ഞ വിഷയങ്ങളിൽ വ്യക്തത വരാൻ വേണ്ടി അവർ നബിയോട് ചോദിച്ചിരുന്നു. എന്നാൽ സമാനമായ ആയത്തുകളിൽ നിന്നും നബി ഗവേഷണം നടത്തി ഒരു മറുപടി പറഞ്ഞില്ല.ഉദാഹരണത്തിനു قُلْ أِنَّمَا حَرَّمَ رَبِّي الفَوَاحِشَ مَاظَهَرَ مِنْهَا وَمَابَطَنَ وَالإِثْمَ وَالْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ (നീ പറയുക എന്റെ നാഥൻ നിഷിദ്ധമാക്കിയിട്ടുള്ളത് നീചകൃത്യങ്ങൾ--- അതിൽ നിന്നു പ്രത്യക്ഷമായതും പരോക്ഷമായതും---പാപവും അന്യായ അതിക്രമങ്ങളും.....(അഅറാഫ്3)ഈ ആയത്ത് അവതരിപ്പിച്ചത് മക്കയിലാണെന്നാണല്ലോ പറയുന്നത്.എന്നാൽ ഈ ആയത്ത് അവതരിച്ച് വർഷങ്ങൾക്കു ശേഷം കള്ളിന്റെ വിധിയെക്കുറിച്ചു അവർ നബിയോട് ചോദിച്ചു.എന്നാൽ നബി മുകളിൽ പറഞ്ഞ ആയത്തിൽ നിന്നും തുലനം ചെയ്തോ,ഗവേഷണം നടത്തിയോ വിധി പറയാനോ കള്ളിനെക്കുറിച്ച് തന്റെ അറിവ് പറയാനോ തയ്യാറായില്ല.പിന്നെയോ അല്ലാഹുവിൽ നിന്നുള്ള മറുപടി കാത്തിരിക്കുകയാണ് നബി ചെയ്തത്.നോക്കൂ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْخَمْرِ وَالْمَيْسرِ قُلْ فِيهِمَا إِثْمُ كَبِيرٌ وَمَنَافِعُ لِلنَّاسِ وَإِثْمُهُمَا أَكْبَرُمِن نَّفْعِهُمَا കള്ളിനെപ്പറ്റിയും ചൂതാട്ടത്തെപ്പറ്റിയും നിന്നോട് അവർ ചോദിക്കുന്നു.നീ പറയുക അവ രണ്ടിലും വലിയ പാപവും,മനുഷ്യർക്ക് ചില പ്രയോജനങ്ങളും ഉണ്ട്.(2:219)കള്ളിൽ പാപം ഉണ്ടെന്നറിഞ്ഞിട്ടും നബി സ്വയം മറുപടി പറയാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനത്തിനു കാത്തുനിൽക്കുകയാണ് നബി ചെയ്തത്.

അതുപോലെ ഖുർനിൽ ആവർത്തിച്ചു വന്ന വിഷയങ്ങളെക്കുറിച്ചും അവർ നബിയോടു ചോദിക്കാറുണ്ടായിരുന്നു.ഒരുപാട് ആവർത്തിച്ചു വന്ന ആയത്തുകളിലേതെങ്കിലും ഒന്നിൽ നിന്നു സ്വയം ചിന്തിച്ചു വിധി പറയാതെഅപ്പോഴും വഹ് യിനു കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു നബി ചെയ്തത്.ഉദാഹരണത്തിനു അനാഥകളുടെ കാര്യത്തിൽ എത്രയോ വചനങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കപ്പെട്ടുതുണ്ടായിട്ടും അനാഥകളെക്കുറിച്ചുള്ള അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം കൊണ്ടു മറുപടി പറയാൻ കാത്തുനിൽക്കുകയായിരുന്നു നബി.നോക്കൂ, فَأَمَّاالْيَتِيمَ فَلا تَقْهَرْ أَرَأَيْتَ الَّذِي يُكَذِّبُ بِالدِّين فَذَلِكَ الَّذِي يَدُعُّ الْيَتِيم,كَلَّابَلْ تُكْرِمُون الْيَتِيم أَوْ إِطْعَامٌ فِي يَومٍ ذِي مَسْغَبَةيَتِيمًاذَا مَقْرَبَة വിവിധ സ്ഥലങ്ങളിൽ അനാഥകളെക്കുറിച്ചു പറഞ്ഞ ആയത്തുകളാണ് മുകളിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചത്.അതുപോലെ6:152, 17:34,76:8,2:177 എന്നീ വചനങ്ങളിലും അനാഥസംരക്ഷത്തെക്കുറിച്ചു വിവരിക്കുന്നുണ്ട്.എന്നിട്ടും അനാഥകളക്കുറിച്ചു അവർ നബിയോട് ചോദിച്ചു. يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتَامَى قُلْ إِصْلاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وإِن تُخَالِطُوهُم وَإِخْوَانُكُم (അനാഥകളെക്കുറിച്ചു അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു.നീ പറയുക അവർക്ക് നന്മ ചെയ്യുക എന്നതാണ് ഏറ്റവും ഉത്തമം.ഇനി നിങ്ങൾ അവരുമായി കൂടിക്കലരുകയാണെങ്കിൽ അവർ നിങ്ങളുടെ സഹോദരങ്ങളാണ്.(2:220)

അനാഥകളെ സംരക്ഷിക്കുക എന്ന മുൻ ആശയത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുകയാണ് ഈ വചനം.ഇനി സ്ത്രീകളിലെ അനാഥകളെക്കുറിച്ച് ചോദിച്ചപ്പോൾ എത്രയോ

അനാഥകളെ സംരക്ഷിക്കുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള വചനങ്ങൾ ഉണ്ടായിട്ടും അവയിൽ നിന്നു ഒരു വചനം ചിന്തിച്ച് മറുപടി പറയാൻ നിൽക്കാതെ ആ വിഷത്തിൽ അല്ലാഹുവിന്റെ മറുപടിക്ക് കാത്തുനിൽക്കുകയാണ് നബി ചെയ്തത്.

وَيَسْتَفْتُونكَ فِي النِّسَاءقُلِ اللّهُ يُفْتِيكُم فِيهِنَّ وَمَايُتْلَى عَلَيْكُمْ فِي الكِتَابِ مِن يَتَامَى النِّسَاء اللَّاتِي...(النّسأء 127

ഇനി വിശുദ്ധ ഖുർആൻ ആവർത്തിച്ചു പറഞ്ഞ കാര്യമാണ് നബിക്ക് അദൃശ്യ കാര്യമോ,അന്ത്യനാളിന്റെ സമയമോ,അറിയില്ല എന്നതും അദ്ദേഹത്തിനും ജനങ്ങൾക്കും ആ ദിനത്തിൽ എന്താണ് സംഭവിക്കുക എന്നതും.അല്ലാഹു പറയുന്ന قُلْ لا أَقُولُ لَكُم عِنْدِي خَزَائنُ اللَّه ولا أَعْلَمُ الْغَيبَ നീ പറയുക എന്റെ പക്കൽ അല്ലാഹുവിന്റെ ഖജനാവുകൾ ഉണ്ടെന്നു ഞാൻ പറയുന്നില്ല.ഞാൻ അദൃശ്യം അറിയുന്നുമില്ല..(അൻആം50)

قُلْ إِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ مَاتُوعَدُونَ أَمْ يَجْعَلُ رَبِّي أَمدًاعَالم الغي..(الجن 27_25 وَإِنْ أَدْرِي أَقَرِيبٌ أَمْ بَعِيدٌ مَاتُوعَدُونَ (الانبِياء 109 നിങ്ങളോട് താക്കീതു നൽകപ്പെടുന്നത് സമീപസ്ഥമോ,അതോ വിദൂരസ്ഥമോ എന്നെനിക്കറിയില്ല)

قُلْ مَا كُنْتُ بِدْعًا مِن الرُّسُل وَمَا أَدْرِي مَايُفْعَلُ بِي ولابِكُم (നീ പറയുക ഞാൻ ദൈവദൂതന്മാരിൽ നൂതനൊന്നുമായിട്ടില്ല. എന്നെക്കൊണ്ടോ,നിങ്ങളെക്കൊണ്ടോ എന്താണ് ചെയ്യുക എന്ന് എനിക്കറിയുകയുമില്ല(അഹ്ഖാഫ് 9)

]അല്ലാഹുവിനാണ് അന്ത്യദിനത്തെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവ് എന്നു ഉറപ്പിച്ചു പറയുന്ന ധാരാളം ആയത്തുകളുണ്ട്.إِنَّ اللَّهَ عِنْده عِلْمُ السَّاعة وَيُنَزِّلُ الغَيْثَ (ആ നിമിഷത്തിന്റെ അറിവിന്റെ അല്ലാഹുവിന്റെ പക്കലാണ്.(ലുഖ്മാൻ34)

وعِنْدَهُ عِلْمُ السَّاعة وَإِلَيْه ترجعُون(الزخرف 85മറ്റൊന്ന്إِلَيْهِ يُرَدُّ عِلْمُ السَّاعة

മുകളിൽ പറഞ്ഞ ആയത്തുകളിലൊക്കെ തന്നെയും നബിക്ക് അന്ത്യദിനത്തിന്റെയോ,അദൃശ്യ കാര്യങ്ങളുടെയോ അറിവ് ഇല്ല എന്നും അത് അല്ലാഹുവിനു മാത്രമേയുള്ളൂ വെന്നും വ്യക്തമാക്കുന്നു.ഇങ്ങിനെ ഓരോ പ്രാവശ്യം ചോദിക്കുമ്പോഴും നബി അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ കൊണ്ടാണ് അതിനു മറുപടി പറഞ്ഞിരുന്നത്.മാത്രമല്ല നബിക്ക് അറിയാം ഖുർആനിൽ വൈരുദ്ധ്യം ഉണ്ടാവില്ല എന്ന്. എന്നിട്ടു ഇത്രയെല്ലാം വചനങ്ങളുള്ള സ്ഥിതിക്കും വൈരുദ്ധ്യം വരില്ല എന്ന അറിവുണ്ടായിട്ടും വേണമെങ്കിൽ അവരുടെ ചോദ്യങ്ങൾക്ക് നബിക്ക് സ്വന്തമായി ഉത്തരം പറയാമായിരുന്നു.പക്ഷെ നബി അത് ചെയ്തില്ല.മറിച്ച് അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ കൊണ്ട് മറുപടി പറയുകയാണ് ചെയ്തത്.

يَسْأَلُونكَ عنِ السَّاعةِ أَيَّانَ مُرْسَلهَا قُلْ عِلْمُهَا عِنْدَرَبِّي لايُجَلِّيهَا لِوَقْتِهَا إِلَّاهُوَ ثَقُلَتْ فِى السَّمَاوَاتِ وَالارْضِ لا يَأْتِيكُم إِلَّا بَغْتَةً يَسْأَلُونَكَ كَأَنَّكَ حَفِيٌّ عَنْهَا قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ اللَّهِ ولكِنَّ أَكْثَرَ النَّاسِ لايَعْلَمُون (അവർ നിന്നോടു ആ നിമിഷത്തെപ്പറ്റി അതിന്റെ സ്ഥിതീകരണമെന്നായിരിക്കുമെന്നു ചോദിക്കുന്നു.നീ പറയുക അതിന്റെ അറിവ് എന്റെ രക്ഷിതാവിങ്കൽ മാത്രമുള്ളതാണ്.അവനല്ലാതെ അതിന്റെ സമയത്ത് അത് വെളിപ്പെടുത്തുന്നതുമല്ല.ആകാശങ്ങളിലും ഭൂമിയിലും അത് ഭാരിച്ചിരിക്കുന്നു.അത് പെട്ടന്നല്ലാതെ നിങ്ങളുടെ അടുത്ത് എത്തുകയുമില്ല.നീ അതിനെപ്പറ്റി അവഗാഹനാണെന്ന മട്ടിലാണ് അവർ നിന്നോട് ചോദിക്കുന്നത്.

നീ പറയുക അതിന്റെ അറിവ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമുള്ളതാണ്.പക്ഷെ അധിക മനുഷ്യരും അറിയുന്നില്ല.(7:187-188)ഈ വിശദീകരണം തന്നെ അവർക്കു മതിയാകുന്ന അത്രക്കുമുണ്ട് പിന്നെയും അവർ സാഅത്തിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു.അപ്പോഴും നബി അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം മുഖേന മറുപടി പറയുകയാണ് ചെയ്തത്. يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ أَيَّانَ مُرْسَاهَا فِيمَ أَنْتَ مِنْ ذِكْرَاهَا إِلَى رَبِّكَ مُنْتَهَاهَاإِنَّمَا أَنْتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا (ആ സമയത്തെപ്പറ്റി നിന്നോട് അവർ ചോദിക്കുന്നു.അതിനെപ്പറ്റി പറയാൻ നീ എന്തിലാണ്?നീ അത് ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് താക്കീതു നൽകുന്നവൻ മാത്രമാണ്.(അന്നാസിആത്ത്42-45)ഈ ആയത്തിൽ നിഷേധാത്മക രൂപത്തിലാണ് അല്ലാഹു ചോദിക്കുന്നത്.അതിനെപ്പറ്റി പറയാൻ നീ എന്തു അറിവിലാണ്.നീ ആ സമയത്തെക്കുറിച്ചു ഭയപ്പെടുന്നവർക്ക് താക്കീതു നൽകുന്നവൻ മാത്രമാണ്എന്ന ബാധ്യതയിൽ പരിമിതപ്പെടുത്തുകയും ചെയ്തു.

إِنَّمَا نتَ مُنْذِرُ مَنْ يَخْشَاهَا എന്നു പറഞ്ഞത് അതാണ് വ്യക്തമാക്കുന്നത്.അതിനെക്കുറിച്ചുള്ള അറിവു പരിമിതപ്പെടുത്തുകയുംചെയ്തുإِلَى رَبِّكَ مُنْتَهَاهَا എന്നതിലൂടെ അതാണ് മനസ്സിലാകുന്നത്.

മുകളിൽ പറഞ്ഞ വചനങ്ങളെല്ലാം ഉണ്ടായിട്ടും വീണ്ടും അവർ സാഅത്തിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ ഈ ആയത്തുകളിൽനിന്നു എന്തെങ്കിലും ചിന്തിച്ച് എന്തെങ്കിലും ഒരഭിപ്രായം പറയാൻ നിൽക്കാതെ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം പറഞ്ഞുകൊടുക്കുകയാണ് ചെയ്തത്.يَسْأَلُونَكَ عَنِ السَّاعَةِ قُلْ إِنَّمَا عِلْمُهَا عِنْدَ رَبِّى وَمَايُدْرِيكَ لَعَلَّ السَّاعَةَ قَرِيبًا (ഈ ജനം നിന്നോട് ആ നിമിഷത്തെക്കുറിച്ച് ചോദിക്കുന്നു.നീ പറയുക ആനിമിഷം അടുത്തുണ്ടായേക്കുമെന്നു അവൻ നിന്നെ അറിയിക്കാത്ത സ്ഥിതിക്കു അതിന്റെ അറിവ് അല്ലാഹുവിങ്കൽ മാത്രമാണ്.(33:63)

അപ്പോൾ സാഅത്തിന്റെ വിഷയത്തിൽ എത്രയോ ആയത്തുകൾ അല്ലാഹു അവതരിപ്പിച്ചു. ഓരോ പ്രാവശ്യവും അവർ ചോദിക്കുമ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനങ്ങൾ മുഖേനയാണ് പ്രവാചകൻ അവർക്ക് മറുപടി നൽകുന്നത്.നബിക്ക് സ്വയം ഇജ്തിഹാദിന് അനുവാദമുണ്ടായിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇതിന്റെയൊന്നും ആവശ്യമുണ്ടായിരുന്നില്ലല്ലോ?.നബിക്ക് സ്വയം മറുപടി പറഞ്ഞാൽ പോരേ?പക്ഷെ അവർ ചോദിക്കുന്നു നബിയോട് ഇന്ന മറുപടി പറയൂ എന്നു അല്ലാഹു പറയുന്നു.വീണ്ടും ചോദിക്കുന്നു അപ്പോഴും അല്ലാഹു ഇന്ന മറുപടി നീ പറയൂ എന്നു നബിയോട് കൽപിക്കുന്നു.അങ്ങിനെ എത്രയോ പ്രാവശ്യം.

ഇങ്ങിനെയൊക്കെ അന്ത്യസമയത്തിന്റെ കാര്യത്തെ സംബന്ധിച്ചും അവിടെയുണ്ടാവുന്ന സംഭവങ്ങളെക്കുറിച്ചും എനിക്കറിയില്ല അതിനെക്കുറിച്ച് അല്ലാഹുവിനെ അറിയൂ,എന്നു ആവർത്താവർത്തിച്ചു നബിയെക്കൊണ്ടു പറയിപ്പിച്ചിട്ടും നബിയിലേക്ക് ദശക്കണക്കിനു ഹദീസുകളാണ് ഇത്തരം വിഷയങ്ങൾ പറഞ്ഞതായി ചേർത്തുപറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.ഇത്തരം ഹദീസുകൾകൊണ്ട് ഹദീസു ഗ്രന്ഥങ്ങൾ നിറച്ചിരിക്കുകയാണ്.അന്ത്യ നിമിഷത്തിന്റെ അടയാങ്ങളും അവിടെയുണ്ടാകുന്ന സംഭവങ്ങളും ഇത്തരം ഹദീസുകളിൽ ചർച്ച ചെയ്യുന്നു.ഇത്തരം ഹദീസുകൾ നമ്മുടെ മുമ്പിൽ നിർമ്മിക്കപ്പെട്ടിട്ടുള്ളത് ഒരു പരീക്ഷണത്തിനു വേണ്ടിയാണ്.അതായത് നാം ഖുർആൻ ശരിവെക്കുകയും ഇത്തരം ഹദീസുകള്ട തള്ളിക്കളയുകയുമാണോ?അതല്ല

ഇത്തരം ഹദീസുകൾ ശരിവെക്കുകയും ഖുർആൻ കളവാക്കുകയുമാണോ?എന്ന പരീക്ഷണത്തിന്.എന്നാൽ രണ്ടിന്റെയും ഇടയിലുള്ള ഒരു മാർഗ്ഗം സ്വീകരിക്കുക എന്നത് ഒരു വിശ്വാസിയെ സംബന്ധിച്ച് സാധ്യമല്ല.

ഖുർആനിനപ്പുറത്തു നിന്നു കൊണ്ടു തന്നെ നബിക്ക് അറിയാം എന്നുറപ്പുള്ള കാര്യങ്ങളെ സംബന്ധിച്ചും അവർ നബിയോട് ചോദിച്ചിരുന്നു.എന്നിട്ടു നബി തന്റെ അറിവു വെച്ച് അവക്ക് മറുപടി പറയാൻ നിന്നില്ല.ഉദാഹരണത്തിന് ചന്ദ്രനേയാണ് അറബികൾ മുമ്പു മതൽക്കേ മാസങ്ങളും ദിവസങ്ങളും കണക്കാക്കാൻ ഉപയോഗിച്ചിരുന്നത്.ഈ കാര്യം അറബികൾക്കിടയിൽ പ്രസിദ്ധവുമാണ്.അവിടെ ജനിച്ചു വളർന്ന നബിക്കും അത് അറിയാമല്ലോ?എന്നിട്ടും അവർ ചന്ദ്രക്കലകളെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചപ്പോൾ പ്രവാചകൻ ഖുർആനിക വചനം കൊണ്ടാണ് അതിനുള്ള മറുപടി നൽകിയത്.يَسْئَلُونكَ عَنِ الاهلَّةِ قُلْ هِيَ مَوَاقِيتُ لِلنَّاس والْحجِّ

അതുപോലെ അത്യുന്നതമായ സംസ്കാരവും വൃത്തിയും ശുദ്ധിയുമുള്ള നബിക്കു തന്നെ അറിയാവുന്ന കാര്യമാണ് ആർത്തവവേളകളിൽ സ്ത്രീകളുമായി ബന്ധപ്പെടാൻ പാടില്ല എന്നത്.എന്നിട്ടും ആ ചോദ്യത്തിനുള്ള മറുപടിയായി പ്രവാചകൻ അല്ലാഹുവിന്റെ വചനം കൊണ്ടാണ് മറുപടി പറഞ്ഞത്.وَسْئَلُونكَ عَنِ الْمَحيضِ قُلْ هُوَ اَذًى فَاعْتَزِلُوا النِّسَاء فِي الْمَحِيضِ فَلاتَقْرَبُوهُنَّ حَتَّى يَطْهُرْنَ (ആർത്തവത്തെപ്പറ്റിയും അവർ നിന്നോടു ചോദിക്കുന്നു.നീ പറയുക അത് ഒരു തരം പീഡയാണ്.്തിനാൽ ആർത്തവകാലത്ത് നിങ്ങൾ സ്ത്രീകളെ വർജ്ജിക്കുകയും ശുദ്ധരാകും വരെ നിങ്ങൾ അവരെ സമീപിക്കാതിരിക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ (2:222)ചുരുക്കത്തിൽ പ്രവാചകൻ സ്വയം ചിന്തിച്ച് മതത്തിൽ അഭിപ്രായം പറയില്ല.അല്ലാഹു നൽകുന്ന വഹ് യ് പിൻപറ്റുകയും സംസാരിക്കുകയും ചെയ്യുക എന്നതാണ് അദ്ദേഹത്തിന്റെ ബാധ്യത.വിശദീകരിക്കലും ഇജ്തിഹാദ് നടത്തലും ദൂതന്റെ അവകാശത്തിൽ പെട്ടതായിരുന്നുവെങ്കിൽ മതത്തിൽ രണ്ടു പ്രമാണങ്ങളുണ്ടാകുമായിരുന്നു. അങ്ങിനെ ഒന്നുണ്ടായിട്ടില്ല.കാരണം പ്രവാചക ദൗത്യം ദൂത് എത്തിക്കൽ മാത്രമാണ്.ഇജ്തിഹാദ് നടത്തൽ പ്രവാചക ദൗത്യമല്ല.

തന്നെ ഏൽപിച്ച ദൂത് ജനങ്ങളിലെത്തിച്ച് അദ്ദേഹം മരണപ്പെട്ടതോടുകൂടി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഘട്ടം കഴിഞ്ഞു.നബി ഗവേഷണം നടത്തുകയും തന്റെ അഭിപ്രായ പ്രകാരം മതത്തിൽ സംസാരിക്കുകയും ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ ഖുർആനിന്റെ കൂടെ വേറൊരു പ്രമാണം കൂടി ഉണ്ടാകുമായിരുന്നു.നബി അങ്ങിനെ ചെയ്തിരുന്നുവെങ്കിൽ അദ്ദേഹത്തിന്റെ ഗവേഷണത്തിനും വിശദീകരണത്തിനു ശേഷം സ്വഹാബത്തിനോ,താബിഉകൾക്കോ,ഗവേഷണം നടത്തുകയോ,വിശദീകരിക്കുകയോചെയ്യേണ്ട ആവശ്യമുണ്ടാകുമായിരുന്നില്ല.എന്നാൽ സ്വഹാബികളും താബിഉകളുംപണ്ഡിതന്മാരും ഗവേഷണം നടത്തുകയും ഖുർആനിനെ വ്യാഖ്യാനിക്കുകയും മതവിധികൾ നൽകുകയും ചെയ്തു.പിൽകാലഘട്ടക്കാർ അവക്ക് പരിശുദ്ധിയും പ്രചരണവും കിട്ടാൻ വേണ്ടി അവ നബിയിലേക്കു ചേർത്തുപറഞ്ഞു.അവ ഖുർആനിനുവിരുദ്ധമാകുമോ എന്നൊന്നും അവർ ചിന്തിച്ചില്ല.അങ്ങിനെയാണ് ഇസ്ലാമിൽ ധാരാളം പ്രമാണങ്ങളുണ്ടായത്.

പ്രവാചകന് ശരീഅത്തിൽ ഇജ്തിഹാദ് നടത്താൻ അവകാശമില്ലെന്നു

സൂചിപ്പിച്ചുവല്ലോ?എന്നാൽ അല്ലാഹുവിനെ അനുസരിക്കുന്നതിലും അവന്റെ കൽപനകൾ നടപ്പാക്കുന്നതിലും മതവിധികൾ നടപ്പാക്കുന്നതിലും അദ്ദേഹത്തിനു ഗവേഷണം നടത്താൻ അല്ലാഹു അനുവാദം നൽകിയിട്ടുണ്ട്.അത്തരം കൽപനകളിൽ വിശ്വാസികളേട് കൂടിയാലോചിക്കാനും അല്ലാഹു കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്.അങ്ങിനെ അദ്ദേഹം ഗവേഷണം നടത്തിയ കാര്യങ്ങൾ പിൽകാലഘട്ടക്കാർക്ക് ബാധകമാകണമെന്നില്ല.ഉദാഹരണത്തിനു وَأَعِدُّوا لَهُم مَاسْتَطَعْتُم مِن قُوَّةٍوَرِبَاطِ الخيل (.......കഴിയുന്നത്ര ശക്തിയും കുതിരക്കോപ്പും അവർക്കായി നിങ്ങൾ ഒരുക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ.....(അൻഫാൽ60)ഈ ആയത്തിൽ പറഞ്ഞ കൽപന നടപ്പിലാക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിന്റെ കാലഘട്ടത്തിനനുസരിച്ച് സൈനിക ഒരുക്കവും,ആയുധസജ്ജീകരണവും ഒരുക്കാൻ നബിക്ക് ഗവേഷണം നടത്തുകയും,അനുചരന്മാരുമായി കൂടിയാലോചിക്കുകയും ചെയ്യാമല്ലോ?എന്നാൽ ഇക്കാലത്ത് അന്നദ്ദേഹം ഒരുക്കിയ സജ്ജീകരണങ്ങളും സന്നാഹങ്ങളും മതിയാകില്ലല്ലോ?ഇതുപോലെ ബാക്കി കാര്യങ്ങളും നമുക്ക് ചിന്തിക്കാം.ചുരുക്കത്തിൽ മതവിധികൾ നബിക്ക് സ്വയം ഗവേഷണം നടത്താൻ അവകാശമില്ല.മറിച്ച് അവ നടപ്പിലാക്കാൻ വേണ്ട സൗകര്യങ്ങളൊരുക്കാൻ അദ്ദേഹത്തിനു ഗവേഷണം നടത്താം.

നമുക്ക് ഖുർആനിക ആശയങ്ങൾ കണ്ടു പിടിക്കാൻ ചിന്തിക്കേണ്ടത് അത്യാവശ്യമാണ്.ഖുർആൻ ഇതിനുപയോഗിച്ച പദം തദബ്ബുർ അഥവാ ചിന്തിച്ചു പിറകെ പോകുക എന്നതാണ്.നമ്മുടെ ദേഹേച്ഛയെ പിന്തുടരാതെ സന്മാർഗ്ഗവും വൈജ്ഞാനികവുമായ മാർഗ്ഗം തേണ്ടിക്കൊണ്ട് നാം ഖുർആനിനെ സമീപിച്ചാൽ നാം വിജയിക്കും. അങ്ങിനെ മാം ചിന്തിക്കുമ്പോൾ ഒരു പക്ഷെ പിഴവു സംഭവിക്കാം.പക്ഷെ അല്ലാഹു അവന്റെ ദീനിനെ തെറ്റുകൾ സംഭവിക്കുന്നതിൽ നിന്നും മനുഷ്യരുടെ ഇച്ഛകളിൽ നിന്നും സംരക്ഷിക്കുന്നതാണ് എന്ന ഉറപ്പ് നൽകിയിട്ടുണ്ട

വിശുദ്ധ ഖുർആനിൽ കളവുകൾ നിർമ്മിക്കാൻ കഴിയാതെ വന്നപ്പോൾ അവർ ഖുർആൻ വ്യാഖ്യാനങ്ങളിലും ഹദീസുകൾ നിർമ്മിച്ചും ഇസ്ലാമിനെ വികൃതമാക്കാൻ ശ്രമിച്ചു.അല്ലാഹു മനുഷ്യരുടെ ഇച്ഛകളിൽ നിന്നും ഖുർആനിനെ സംരക്ഷിച്ചില്ലായിരുന്നുവെങ്കിൽ അവർക്ക് ഇഷ്ടമില്ലാത്ത പല ആയത്തുകളും അഹ് ലുൽ ഹദീസുകാർ നീക്കം ചെയ്തേനേ.ഇസ്ലാമിലെ അത്യുന്നതമായ മൂല്ല്യങ്ങൾ,ചിന്താ സ്വാതന്ത്ര്യം. നബിക്ക് അദൃശ്യ കാര്യങ്ങൾ അറിയില്ല.....മുതലായ കാര്യങ്ങളൊക്കെ എന്നേ അവർ നീക്കം ചെയ്യുമായിരുന്നു.

സുന്നത്തു റസൂൽ سُنَّةُ الرَّسُول

അഹ് ലുൽ സുന്നത്തുകാർ രണ്ടാം പ്രമാണത്തിനു തെളിവു ഉന്നയിക്കാൻ വേണ്ടി ചോദിക്കുന്ന മറ്റൊരു ചോദിക്കുന്ന ചോദ്യമാണ് നബിയുടെ സുന്നത്ത് പിമ്പറ്റണ്ടേ എന്ന്?എന്നാൽ ഖുർആനിൽ ഒറ്റസ്ഥലത്തുപോലും റസൂലിന്റെ സുന്നത്ത് എന്നോ നബിയുടെ സുന്നത്ത് എന്നോ ഉപയോഗിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് സത്യം. എന്നിച്ചല്ലേ റസൂലിന്റെ സുന്നത്ത് പിൻപറ്റാൻ കൽപിക്കുക.അല്ലാഹുവിന്റെ സുന്നത്ത് എന്നു അല്ലാഹുവിലേക്കു ചേർത്തുകൊണ്ട് ഈ പദം ഖുർആനിൽ ഉപയോഗിച്ചിട്ടുണ്ട്.വഴി,മാർഗ്ഗം,....എന്നിങ്ങനെ രണ്ടുമൂന്നു അർത്ഥങ്ങൾക്കാണ് ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്.വിശ്വാസികളോടും ,ബഹുദൈവാരാധകരോടുമുള്ള

അല്ലാഹുവിന്റെ ഇടപെടലിനുള്ള മാർഗ്ഗത്തിനാണ് സുന്നത്ത് എന്ന പദം അല്ലാഹു വിലേക്കു ചേർത്തു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.ബഹുദൈവാരാധാകരുടെ സുന്നത്ത് അഥവാ മാർഗ്ഗം വിശ്വാസികൾക്കെതിരിൽ കുതന്ത്രം പ്രയോഗിക്കുകയും സത്യത്തിനെ ത്തൊട്ട് അഹങ്കരിക്കുക എന്നതുമാണ്.എന്നാൽ അല്ലാഹുവിന്റെ സുന്നത്ത് അഥ വാ വഴി അവരുടെ ആ ദുശിച്ച തന്ത്രങ്ങളെ പരാജയപ്പെടുത്തുക എന്നതാണ്.
اسْتِكْبَارًافِي الأَرْضِ وَمَكْرَ السَّيِّءِ ولايَحِيقُ الْمَكْرُ السَّيِّءُ إِلَّا بِأَهْلِهِ فَهَلْ يَنْظُرُونَ إِلَّا سُنَّةَ الأَوَّلِينَ ولَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تبْدِيلًا وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تحويلًا(فاطر 43 (രാജ്യത്തു വലിമ നടിക്കുവാനും വിദ്രോഹ ചിന്തക്കും വേണ്ടി. എന്നാൽ വിദ്രോഹ ചിന്ത അതിന്റെ ബന്ധുക്കളോടല്ലാതെ ചേരുകയില്ല.അപ്പോൾ അവർ പ്രാചീനരുടെ മാർഗ്ഗമല്ലാതെ കാണുന്നുണ്ടോ?അപ്പോൾ അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗത്തിനു നീ ഒരിക്കലും ഒരു മാറ്റം കണ്ടെത്തുകയോ,അല്ലാഹുവിന്റെ മാർഗ്ഗ ത്തിനു തിരുത്ത് കണ്ടെത്തുകയോ ഇല്ല.)

ബഹുദൈവാരാധകർ നബിയേയും വിശ്വാസികളെയും നാട്ടിൽ നിന്നു ആട്ടി യോടിക്കാൻ വേണ്ടി പ്രവർത്തിച്ചപ്പോൾ അവരെ നശിപ്പിക്കുകയോ,ശിക്ഷിക്കുക യോ ചെയ്യുക എന്നതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ സുന്നത്ത്എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കു ന്നു. وَإِنْ كَادُوا لَيَسْتَفِزُّونَكَ مِنَ الأَرْضِ لِيُخْرِجُوكَ مِنْهَا وإِذًالايَلْبَثُونَ الَّا قَلِيلاً سُنَّةَ مَنْ قَدْأَرْسَلْنَا قَبْلَكَ مِنْ رُسُلِنَاوَلَن تجِدَ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَحْويلاً (നിന്റെ നാട്ടിൽ നിന്നു നിന്നെ പുറത്താക്കുവാൻ അവർ നിന്നെ വിരട്ടുക തന്നെ ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അപ്പോൾ അവർ നിന്റെ പിറകിൽ അല്പമല്ലാതെ താമസിക്കുകയില്ല.നിന്റെ മുമ്പ് നാം അയച്ചിരുന്ന നമ്മുടെ ദൂതന്മാരുടെ മാർഗ്ഗമാണത്. നമ്മുടെ ആ മാർഗ്ഗത്തിനു നീ ഒരു ഭേദഗതിയും കാണുകയില്ല(അൽഇസ്റാഅ 76,77)

വിശ്വാസികൾ അവരുടെ വിശ്വാസം ശരിവെക്കുകയും അതിൽ ഉറച്ചു നിൽക്കു കയും ചെയ്താൽ ബഹുദൈവാരാധകരെ പരാജയപ്പെടുത്തി ഓടിക്കുക എന്നതാണ് അല്ലാഹുവിന്റെ സുന്നത്ത് എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു.وَلَوْ قَاتَلَكُم الَّذِينَ كَفَروا لَوَلُّوا الأَدْبَارَ ثُمَّ لايَجِدُونَ وَلِيًّا وَلانَصِيرًاسُنَّةَ اللَّهِ الَّتِي مِنْ قَبْل وَلَنْ تَجِدِ لِسُنَّةِ اللَّهِ تَبْدِيلاً (നിഷേധിച്ചവർ നിങ്ങളോട് യുദ്ധം ചെയ്യുകയാണെങ്കിൽ അവർ പിന്തിരിഞ്ഞോടുകയായിരിക്കും.പിന്നീടു അവർ തങ്ങൾക്കു ഒരു രക്ഷാധികാരി യേയോ,ഒരു സഹായിയേയോ കണ്ടെത്തുകയില്ല.അല്ലാഹുവിന്റെ മുമ്പ് കഴിഞ്ഞു പോയ മാർഗ്ഗ മനുസരിച്ചാണത്.അല്ലാഹുവിന്റെ ആ മാർഗ്ഗത്തിനു നീ ഒരിക്കലും ഒരു മാറ്റം കണ്ടെത്തുകയില്ല.(അൽഫത്ഹ്22,23)

നോക്കൂ മുകളിൽ പറഞ്ഞ വചനങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ നിഷേധികളും ബഹുദൈ വാരാധകരും പ്രവാചകന്മാരെയും വിശ്വാസികളെയും എതിർക്കുകയും നാട്ടിൽ നിന്നു തന്നെ ആട്ടിയോടിക്കുവാനുള്ള പ്രവർത്തനങ്ങളിൽ ഏർപ്പെടുകയും ചെയ്യു മ്പോൾ അവരുടെ മേൽ അല്ലാഹു സ്വീകരിക്കുന്ന ശിക്ഷാ നടപടിയുടെ മാർഗ്ഗത്തി നാണ് സുന്നത്തുള്ളാ എന്നു അല്ലാഹു പ്രയോഗിച്ചത്.മാത്രമല്ല അതിനു യാതൊരു മാറ്റമോ ഭേദഗതിയോ ഇല്ല എന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. എന്നാൽ അഹ് ലു സ്സുന്നത്തുകാർ പറയുന്ന സുന്നത്താകട്ടെ നബിയുടെ സുന്നത്തും.പിന്നെ സുന്നത്തു കല്ല്യാണവും. ഇത് നബിയുടെ പേരും പറഞ്ഞ് മുസ്ലിം സമൂഹത്തിന്റെമേൽ അടി

ച്ചേൽപിച്ച ഒരു ശിക്ഷാ നടപടി തന്നെയാണ്.അങ്ങിനെ വരുമ്പോൾ ഇവർ പറയുന്ന അർത്ഥം ശരിയാകും.അല്ലാതെ ഐച്ഛികമായി ചെയ്യേണ്ട കാര്യങ്ങൾക്ക് ഈ പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടേയില്ല.

മദീനയിലെ മുനാഫിക്കുകൾ നബിക്കെതിരിലും ഗൂഢാലോചന നടത്തിയപ്പോൾ ബഹുദൈവാരാധകരോട് സ്വീകരിച്ച അതേ മാർഗ്ഗം തന്നെയാണ് അല്ലാഹു അവലംഭിച്ചത് എന്നു അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു.لَئِن لَّمْ يَنتَهِ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذين فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ ....سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلُ وَلَن تَجِدَ لِسُنَّةِاللَّهِ تَبْدِيلاً അല്ലാഹു നിർബന്ധമാക്കിയ ഒരു കാര്യം ചെയ്യുന്നതിനു പ്രവാചകനു ഒരു വിഷമവും ഉണ്ടാവരുതെന്നും പൂർവ്വീകരിൽ അല്ലാഹു സ്വീകരിച്ച മാർഗ്ഗമതാണെന്നും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു.مَاكَانَ عَلَى النَّبِيِّ مِنْ حرج فِيمَا فَرَضَ اللَّهُ لَهُ سُنَّةَ اللَّهِ فِي الَّذِينَ خَلَوْا مِن قَبْلُ وَكَانَ أَمْرُ اللَّهِ قَدَرًامَقْدُورًا (അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന നിർണ്ണിതമായൊരു നിശ്ചയമായിരിക്കെ കഴിഞ്ഞുപോയവരിലെ അല്ലാഹുവിന്റെ സുന്നത്ത് നിനക്ക് അല്ലാഹു നിശ്ചയിച്ചതിൽ പ്രവാചകനു യാതൊരു കുറ്റവും ഉണ്ടായിരുന്നില്ല(അഹ്സാബ്38)അല്ലാഹുവിന്റെ കൽപന നടപ്പാക്കുന്നതിൽ ഒരു വിട്ടു വീഴ്ചയും പാടില്ല എന്ന അർത്ഥത്തിലാണ് അല്ലാഹു ഈ ആയത്തിലൂടെ സുന്നത്ത് എന്ന പദം ഉപയോഗിച്ചിട്ടുള്ളത്.അഹ് ലുൽ ഹദീസുകാരാകട്ടെ ഐച്ഛികമായ കാര്യത്തിനാണ് ഈ പദം ഉപയോഗിക്കുന്നത്. ഖുർആനിക വിരുദ്ധമായ കാര്യങ്ങൾ അവതരിപ്പിക്കുക എന്നതാണല്ലോ ഇവരുടെ ജോലി.അല്ലെങ്കിൽ ഖുർആനിലെ ഏതു ആയത്തിൽ നിന്നാമ് ഐച്ഛികം എന്ന അർത്ഥം ഇവർക്കു കിട്ടിയത് എന്നു ഇവർ വ്യക്തമാക്കണം.

ഈ വിശദീകരണമെല്ലാം നൽകിയാലും ഇവർ ചോദിക്കും നബിക്ക് സുന്നത്ത് ഇല്ലേ എന്ന്?നബിയുടെ സുന്നത്ത് വിശുദ്ധഖുർആൻ തന്നെയാണ്.ഖുർആനിനു പുറമെ നബിക്ക് ഒരു സുന്നത്തില്ല.അപ്പോൾ ഇവർ അടുത്ത ചോദ്യം ചോദിക്കും നബിയുടെ ഉസ് വത്ത് പിൻപറ്റണ്ടേ എന്ന്?.എന്താണ് നബിയുടെ ഉസ് വത്ത് എന്നു നമുക്കു പരിശോധിക്കാം.അല്ലാഹു പറയുന്നു.لَقَدْ كَانَ لَكُمْ فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ واليوم الآخروذَكَر اللهَ كَثِيرًا (അല്ലാഹുവിനെ ധാരാളം അനുസ്മരിച്ചും അല്ലാഹുവിനേയും അന്ത്യദിനത്തെ യും ആഗ്രഹിച്ചു കൊണ്ടിരുന്നവർക്കുമുള്ള ഉത്തമമായൊരു മാതൃക അല്ലാഹുവി ന്റെ ദൂതനിൽ നിങ്ങൾക്കുണ്ടായിരുന്നല്ലോ?(അഹ്സാബ്21)

ഇവിടെ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനിൽ ഉസ് വത്തുൻ ഹസനത്തുൻ ഉണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് പറഞ്ഞത്. അല്ലാതെ ദൂതനിൽ സുന്നത്തുൻ ഹസനത്തുൻ ഉണ്ടെന്നല്ല പറഞ്ഞത്.റസൂലിൽ സുന്നത്തുൻ ഹസനത്തുൻ ഖുർആനിലെവിടെയും പറഞ്ഞിട്ടില്ല ഇനി മുകളിൽ പറഞ്ഞവചനത്തിന്റെ ആശയവും സന്ദർഭവും ഒന്നു മനസ്സിലാക്കുന്നത് നന്നായിരിക്കും

അഹ്സാബിൽ തടിച്ചുകൂടിയവരിൽ രണ്ടുവിഭാഗക്കാരുണ്ടായിരുന്നു.ഒന്നു പിന്തിരിഞ്ഞോടിയ കപട വിശ്വാസികൾ.അതാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്.
وَإِذْ يَقُولُ الْمُنَافِقُونَ وَالَّذِينَ فِي قُلُوبِهِم مَّرَضٌ مَاوعدنَااللَّهُ وَرَسُولُهُ إِلَّاغُرورًا (അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും വഞ്ചനയല്ലാതെ നമ്മോട് വാഗ്ദാനം ചെയ്തിട്ടില്ലെന്നു

കപടവിശ്വാസികളും ഹൃദയങ്ങളിൽ രോഗമുള്ളവരും പറഞ്ഞിരുന്ന സന്ദർഭത്തിലും (അഹ്സാബ്12)രണ്ടാമത്തെ വിഭാഗം പരസ്പരം ആശ്രയിക്കുകയും ഉറച്ചുനിൽക്കു കയും ചെയ്ത വിശ്വാസികള وَلَمَّا رَأَى الْمُؤْمِنُونَ الْأَحْزَابَ قَالُواهَذَا مَاوعَدَنَا اللَّهُ وَرَسُولُهُ وصَدَقَ اللَّهُ ورَسُوله وَمَا زَادَهُمْ إِلَّا اِيمَانًا وتَسْلِيماً (എന്നാൽ വിശ്വാസികൾ ആ സംഘങ്ങളെ കണ്ടപ്പോഴാകട്ടെ ഇതാണ് അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും നമ്മോടു വാഗ്ദാനം ചെയ്തിരുന്നതെന്നും അല്ലാഹുവും അവന്റെ ദൂതനും സത്യമാണ് പറഞ്ഞിരുന്നതെന്നും പറഞ്ഞു.അത് അവർക്ക് വിശ്വാസത്തെയും അനുഷ്ഠാനത്തെയുമല്ലാതെ വർദ്ധിപ്പിച്ചതുമില്ല.(33:22)

അഹ്സാബ് യുദ്ധവേളയിൽ പ്രവാചകന്റെ കൂടെ ഉറച്ചു നിൽക്കാനും മേൽ പറഞ്ഞ രൂപത്തിൽ പ്രതികരിക്കാനുമുള്ള മാതൃക റസൂലിലുണ്ടായിരുന്നു എന്നാണ് 33:22 ൽ അല്ലാഹു പറഞ്ഞത്.അതുകൊണ്ടാണ് അല്ലാഹു ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞത് لَقَدْ كَانَ لَكُم فِي رَسُولِ اللَّهِ أُسْوةٌ حَسَنَةٌ. ഇവിടെ വിശ്വാസികൾ സങ്കീർണ്ണ മായ ഒരു രംഗത്ത് പ്രവാചകൻ കാണിച്ച അസാധാരണമായ ധീരതയെ പിന്തുട രുകയും ഉന്നതിയിലെത്തുകയും ചെയ്തു.ആ കാര്യമാണ് അല്ലാഹു പറയുന്നത്. مِنَ الْمُؤْمِنِينَ رِجَالٌ صَدَقُوا مَا عَاهَدُوا اللَّهَ عَلَيْهِ فَمِنْهُمْ مَّنْ قَضَى نَحْبَهُ ومنهم مَّن يَنْتَظِر ومَا بَدَّلُوا تَبْدِيلًا (ആ വിശ്വാസികളിലാണ് തങ്ങൾ അല്ലാഹു വിനോട് ചെയ്ത ഉടമ്പടി സത്യപ്പെടുത്തിയ പുരുഷന്മാരുള്ളത്.അവരിൽ തന്നെ തങ്ങളുടെ ശപഥം യാതൊരു മാറ്റവും വരുത്താതെ നിർവ്വഹിച്ചവരുണ്ട്.അവരിൽ തന്നെ പ്രതീക്ഷിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നവരുമുണ്ട്(അഹ്സാബ്23)

ഇവിടെ റസൂലിലുള്ള മാതൃക നബിയുടെ ജീവിതത്തിലുണ്ടായ കഥയുമായി ബ ന്ധപ്പെട്ടുള്ളലതാണ്.ആ മാതൃകയാകട്ടെ അതിരുകൾ നിക്ഷയിക്കപ്പെട്ട വിഷയ ത്തിലാണു താനും. ഒന്നു കൂടി വിശദമാക്കിയാൽ കപടവിശ്വാസികൾ നബിയെ വിട്ട് ഓടിപ്പോയപ്പോൾ അല്ലാഹുവിലും അന്ത്യദിനത്തിലും വിശ്വസിക്കുന്നവർക്ക് നബിയുടെ പിറകിൽ ഉറച്ചുനിൽക്കുവാനുള്ള റസൂലിലുണ്ടായിരുന്നല്ലോ എന്നു സാരം.ഇതേ ആശയം തന്നെയാണ് മുഹമ്മദു നബിയോടും,വിശ്വാസികളോടും നിങ്ങൾക്ക് ഇബ്രാഹീമിലും കൂടെയുള്ള വിശ്വാസികളിലും നല്ല മാതൃകയുണ്ടെന്നു പറഞ്ഞ ആയത്തിലും വ്യക്തമാക്കുന്നത്.ഇബ്രാഹീം നബിയും കൂടെയുള്ള വിശ്വാ സികളും അവരുടെ സമൂഹം ചെയ്യുന്ന ബഹുദൈവാരാധനയിൽനിന്നു തങ്ങൾ ഒഴി വാണെന്നു പറഞ്ഞൊഴിഞ്ഞ കാര്യത്തിലുള്ള നല്ല മാതൃക പിൻതുടരാനാണ് നബിയോടും വിശ്വാസികളോടും അല്ലാഹു പറയുന്നത്.അല്ലാതെ നാട്ടിലൂടെ നടന്ന് ഇബ്രാഹീമിന്റേയും അനുചരന്മാരുടെയും മാതൃക തേടിപിടിക്കാനല്ല.

قَدْكَانَ لَكُمْ أُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فِي إِبْرَاهِيمَ وَالَّذِينَ مَعَهُ اذْ قَالُوا لِقَوْمِهِم إِنَّابُرَءَاؤ مِنْكُم وَمِمَّا تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللَّهِ (ഇബ്രാഹീമിലും തന്നോടൊപ്പമുണ്ടായിരുന്നവ ലും നിങ്ങൾക്ക് ഒരു നല്ല മാതൃക ഉണ്ടായിരുന്നുവല്ലോ?അതായത് അവർ തങ്ങളു ടെ ജനതയോടിങ്ങനെ പറഞ്ഞ വേളയിൽ നിങ്ങളിൽനിന്നും നിങ്ങൾ ആരാധി ക്കുന്നവരിൽ നിന്നും തീർച്ചയായും ഞങ്ങൾ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുന്നവരാണ് (മുംതഹിന4)لَقَدْ كَانَ لَكُم فِيهِم أُسْوةٌ حَسَنَةٌ لِّمَن كَانَ يَرْجُوا اللَّهَ وَالْيَوم الآخر (തീർച്ചയായും നിങ്ങൾക്ക് അവരിൽ നല്ല മാതൃകയുണ്ടായിരുന്നു.അതായ

ത് അല്ലാഹുവിനേയും അന്ത്യദിനത്തെയും ആഗ്രഹിക്കുന്നവർക്ക്(മുംതഹിന 6) ഈ രണ്ടുട ആയത്തിലും പറഞ്ഞ മാതൃക ഏത് വിഷയത്തിലാണെന്ന അല്ലാഹു വളരെ വ്യക്തമായി പറഞ്ഞു.അതായത് اذْ قَالُوا لِقَوْمِهِم എന്ന പറഞ്ഞതിൽ നിന്നു തന്നെ ഏതു വിഷയത്തിലാണെന്ന വ്യക്തമായി.അതുപോലെ തന്നെയാണ് റസൂലിൽ മാതൃകയുണ്ടെന്ന പറഞ്ഞ കാര്യത്തിലും അത് ഏത് വിഷയത്തിലാണെന്ന സന്ദർഭവും സാഹചര്യവും അല്ലാഹു അവിടെ വ്യക്തമാക്കി.അപ്പോൾ ഉപാധിയോടുകൂടിയുള്ള പിന്തുടരലാണ് അല്ലാഹു ഇവിടെയെല്ലാം പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത്.ഉപാധിയില്ലാതെ പിന്തുടരാൻ പറഞ്ഞത് അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബിനെ മാത്രമേയുള്ളൂ. ഇവിടെയാകട്ടെ അതിരുകൾ നിർണ്ണയിക്കപ്പെട്ട കാര്യത്തിലാണ് പിന്തുടരേണ്ടത്.

പൂർവ്വ പ്രവാചകന്മാരെ പിന്തുടരാൻ പറഞ്ഞ സന്ദർഭങ്ങളിലെല്ലാം തന്നെ അവരുടെ ഹുദാ അഥവാ മാർഗ്ഗ ദർശനം നബിയോട് അല്ലാഹു കൽപിച്ചത്. أُولئكَ الَّذِينَ هَدَى اللّٰهُ فَبِهُدَاهُم اقْتَدِه (ആ കൂട്ടരാണ് അല്ലാഹു മാർഗ്ഗ ദർശനത്തിലാക്കിയവർ അതിനാൽ അവരുടെ മാർഗ്ഗദർശനം തന്നെ നീയും പിന്തുടരുക (6:90)ഇവിടെ അല്ലാഹു അവരെ പിന്തുടരൂ എന്ന പറയാതെ അവരുടെ മാർഗ്ഗം പിന്തുടരൂ എന്ന അല്ലാഹു പറഞ്ഞത് പ്രത്യേകം ശ്രദ്ധിക്കണം.അതുപോലെ അന്ത്യപ്രവാചകനായ മുഹമ്മദു നബിയോട് ഇബ്രാഹീം നബിയെ പിൻപറ്റാൻ പറഞ്ഞപ്പോഴും നീ ഇബ്രാഹീമിനെ പിൻതുടരൂ എന്ന പറയാതെ ഇബ്രാഹീമിന്റെ മില്ലത്ത് പിന്തുടരൂ എന്ന പറഞ്ഞതും നാം ശ്രദ്ധിക്കണം.അല്ലാഹു പറയുന്നു. ثُمَّ أَوْحَيْنَا إِلَيْكَ أَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْرَاهِيمَ حَنِيفًا ദൈവത്തിനു പങ്കു ചേർക്കുന്നവരിൽ പെടാതെ നേരെ നിന്നവനായിരിക്കെ ഇബ്രാഹീമിന്റെ സിദ്ധാന്തത്തെ നീ പിമ്പറ്റുക എന്ന പിന്നീടു നിന്നിലേക്കു നാം സന്ദേശമയക്കുകയും ചെയ്തു.(അന്നഹ്ൽ123

അപ്പോൾ ഉസ് വത്തുൻ ഹസന ഏതൊക്കെ സന്ദർഭത്തിലാണ് ഖുർആൻ പറഞ്ഞിട്ടുള്ളതെന്ന നാം മനസ്സിലാക്കി.മുഹമ്മദു നബി ഒരിക്കലും ഇബ്രാഹീം നബിയുടെയോ കൂടെയുള്ള വിശ്വാസികളുടെയോ ഉസ് വത്തുൻ ഹസന തേടി പൂർവ്വീകർ എഴുതിവെച്ച ഗ്രന്ഥങ്ങൾ തേടിപോയിട്ടില്ല.അദ്ദേഹത്തിനു ആനല്ല മാതൃക വിശുദ്ധഖുർആനിൽ നിന്നാണ് ലഭിച്ചത്.അതുപോലെ മുഹമ്മദു നബിയുടെ നല്ല മാതൃക നമുക്ക് ഖുർആനിൽ നിന്നാണ് കിട്ടുക.അല്ലാതെ ബുഖാരിയെപ്പോലുള്ളവർ എഴുതിവെച്ച വികൃത ഗ്രന്ഥങ്ങളിൽ നിന്നല്ല.

وَمَاآتَاكُمُ الرَّسُولُ فَخُذُوه وَمَا نَهَاكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُواوَاتَّقُوا اللّٰه

ഖുർആനിനു പുറമെ ഇസ്ലാമിൽ മറ്റൊരു മത ഗ്രന്ഥത്തിന്റെ ആവശ്യകത തെളിയിക്കാൻ അഹ് ലുൽ ഹദീസുകാർ ഉപയോഗിക്കുന്ന ഒരായത്താണ് മുകളിൽ നാം ഉദ്ധരിച്ചത്. എന്നാൽ മനഃപ്പൂർവ്വം ഈ ആയത്തിന്റെ അർത്ഥത്തെ വളച്ചൊടിക്കുകയും സന്ദർഭത്തിൽ നിന്നു അടർത്തിയെടുക്കുകയുമാണ് ചെയ്തിട്ടുള്ളത്.ഈ ആയത്തിന്റെ അർത്ഥവും സന്ദർഭവും എന്താണെന്ന നമുക്ക് ഒന്നു പരിശോധിക്കാം.مَاآفَاءاللّٰهُ عَلَى رَسُولهِ مِنْ أَهْلِ الْقُرَى فلِلّٰهِ وَلِلرَّسُولِ وَلِذِى الْقُرْبَى وَالْيَتَامَى وَال ءمَسَاكِين وابن السَّبِيلِ كَيْ لا يَكْتونَ دُولةً بَيءنَ الأَغْنِيَاء مِنكم ومَاآتَاكُم الرَّسُولُ فخُذُوهُ ومَانَهَاكُم عَنْهُ فَانْتَهُواوَاتَّقُوا اللّٰهَ إِنَّ اللّٰهَ شَدِيدُ العِقَاب لِلْفُقَرَاء المهاجِرِين الَّذِين أُخْرِجُوا.............ورِضْوَانًا

(ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം അല്ലാഹ്ഹു തന്റെ ദൂതനു തിരികെ കൊടുത്തത് എന്തായാലും അത് അല്ലാഹ്ഹുവിനും അവന്റെ ദൂതനും ഉറ്റ ബന്ധുക്കൾക്കും അനാഥർക്കും അഗതികൾക്കും ഈ മാർഗ്ഗ പുത്രനുമാകുന്നു.ദൈവദൂതൻ നിങ്ങൾക്ക് എന്തു നൽകുന്നുവോ ,അത് നിങ്ങൾ സ്വീകരിക്കുകയും അദ്ദാഹം നിങ്ങളെ എന്തിനെത്തൊട്ട് തടയുന്നുവോ,അതിൽ നിന്നു നിങ്ങൾ ഒഴിയുകയും അല്ലാഹ്ഹുവിനെ സൂക്ഷിക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ.തീർച്ചയായും അല്ലാഹ്ഹു ശിക്ഷ കഠിനമായവനാകുന്നു.അല്ലാഹ്ഹുവിൽ നിന്നുള്ള ഔദാര്യവും സംതൃപ്തിയും തേടിക്കൊണ്ട് അല്ലാഹ്ഹുവിനേയും അവന്റെ ദൂതനേയും സഹായിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കെ തങ്ങളുടെ വീട്ടുകളിൽനിന്നും സ്വത്തുക്കളിൽ നിന്നും പുറത്താക്കപ്പെട്ട് ഒഴിഞ്ഞു പോകുന്ന ദരിദ്രർക്ക് ,.അവർ തന്നെയാണ് സത്യസന്ധന്മാർ(ഹശ്ർ 7-8)

ഈ ആയത്തിൽ ഗ്രാമങ്ങളിൽ നിന്നെല്ലാം പ്രവാചകനിലേക്ക് വന്നു ചേരുന്ന ഫയ്അ സ്വത്ത് ഓഹരിവെക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചും,അത് ആർക്കൊക്കെ നൽകണമെന്നും വിവരിക്കുന്നു.അതിൽ ഒരു വിഹിതം അല്ലാഹ്ഹുവിനും ദൂതനുമുള്ളതാണ്. ആ വിഹിതത്തിൽ നിന്നും ദൂതൻ ആവശ്യക്കാരെ അറിഞ്ഞു നൽകുകയാണെങ്കിൽ അത് സ്വീകരിക്കുവാനും ആവശ്യമില്ലാതെ തന്നെ ആ വിഹിതത്തിൽ നിന്നു ലഭിക്കുന്നതിനുവേണ്ടി തിരക്കി വരുന്നവരെ തൊട്ട് ദൂതൻ വിലക്കിയാൽ അവർ അതിൽ നിന്നും ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കണമെന്നുമാണ് അല്ലാഹ്ഹു ഈ ആയത്തിലൂടെ കൽപിക്കുന്നത്.ഇങ്ങിനെ ഫയ്അ സ്വത്ത് നൽകുന്നതുമായി ബന്ധപ്പെട്ട് പറഞ്ഞ ആയത്തിനെ സന്ദർഭത്തിൽ നിന്നും മുറിച്ചു മാറ്റി റസൂൽ നൽകിയത് ഹദീസാക്കി മാറ്റി. അതിലൂടെ ഒരു രണ്ടാം പ്രമാണത്തിനു തെളിവും ഉണ്ടാക്കി. ഇവരുടെ കുതന്ത്രം വിചിത്രം തന്നെ!

തുടർന്നു വരുന്ന എട്ടാം വചനത്തിൽ തങ്ങളുടെ വീടുകളും ധനങ്ങളും ഉപേക്ഷിച്ചുവരുന്നവർക്കാണ് ഈ മുതലിനു കൂടുതൽ അവകാശം എന്നു അല്ലാഹ്ഹു വ്യക്തമാക്കുന്നു. തങ്ങൾ സാമ്പത്തികമായി ഉള്ളവരാണെങ്കിൽ പോലും സാമ്പത്തികമായ ആവശ്യങ്ങൾക്കുവേണ്ടി മാത്രം ഇസ്ലാമുമായി ഒട്ടിനിൽക്കുകയും മുസ്ലിംകളുടെ തൃപ്തി നേടാനുള്ള ശ്രമം നടത്തുകയും ചെയ്യുക എന്നത് കപടവിശ്വാസികളുടെ ഒരു ചീത്ത പതിവായിരുന്നു.സമ്പന്നമായ അവസ്ഥ അവർക്കുള്ളപ്പോൾ തന്നെ ധർമ്മങ്ങൾ കരസ്ഥമാക്കാൻ ദരിദ്രരുടെ കൂടെ തിരക്കുക എന്നതും അവരുടെ പതിവായിരുന്നു.അല്ലാഹ്ഹു പറയുന്നതു കാണുക.وَمِنْهُمْ مَّنْ يَلْمِزُكَ فِي الصَّدَقَاتِ فَإِنْ أُعْطُوامِنْهَا رَضُوا وَإِنلَّمْ يُعْطَوْا مِنْهَا إِذَاهُم يَسْخَطُون ولَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ وَقَالُوا حَسْبُنَا اللَّه............والمؤلَّفَة قُلُوبُهُم (ദാനങ്ങളുടെ കാര്യത്തിൽ നിന്നെ അപഹിസിക്കുന്നവരും അവരിൽ തന്നെയുണ്ട്. ഇനി അതിൽ നിന്ന് നൽകപ്പെട്ടാൽ അവർ തൃപ്തിപ്പെടുകയും ചെയ്യും.ഇനി അതിൽ നിന്നു അവർക്ക് നൽകപ്പെട്ടില്ലെങ്കിലോ അപ്പോഴതാ അവർ കോപിക്കുയും ചെയ്യുന്നു.അവർ അല്ലാഹ്ഹുവും അവന്റെ ദൂതനും നൽകിയതുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെടുകയുംഞങ്ങൾക്ക് അല്ലഹ്ഹു തന്നെ മതി.....................(തൗബ 58-60)

ഈ ആയത്ത് ഹശ്ർ 7-8 ൽ പറഞ്ഞ അതേ ആശയം തന്നെയാണ് നമുക്ക് വ്യക്തമാക്കിത്തരുന്നത്.ഒരു വിശ്വാസി അല്ലാഹ്ഹുവിന്റെ തനിക്ക് നൽകിയ

തുകൊണ്ട് തൃപ്തിപ്പെട്ടും. وَلَوْ أَنَّهُمْ رَضُوا مَا آتَاهُمُ اللَّهُ وَرَسُولُهُ അല്ലാഹുവും ദൂതനും നൽകിയതുകൊണ്ട് അവർ തൃപതിപ്പെട്ടിരുന്നുവെങ്കിൽ എന്നു പറഞ്ഞതു അതുകൊണ്ടാണ്.എന്നാൽ ഒരു കപടവിശ്വാസി തനിക്കു അവകാശപ്പെടാത്തതു ആഗ്രഹിക്കുകയും അവന്റെ ആഗ്രഹത്തിനാവട്ടെ അവസാനമുണ്ടാവുകയുമില്ല. ഫയ്ഇ ന്റെ അവകാശികൾ ആരൊക്കെയാണെന്നു സൂറത്തുൽ ഹശ്റിലും സ്വദഖയുടെ അവകാശികൾ ആരൊക്കെയാണെന്നു സൂറത്തുത്തൗബയിലും അല്ലാഹു വ്യക്തമാക്കിതന്നു.ഈ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലും വിശ്വാസികൾക്കു ദൂതൻ നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള സംസാരമാണ്.തങ്ങൾക്ക് ദൂതൻ നൽകുന്നതുകൊണ്ട് വിശ്വാസികൾ തൃപ്തിപ്പെടുകയും വിലക്കുന്നതിൽ നിന്നും അവർ ഒഴിഞ്ഞു നിൽക്കുകയും ചെയ്യും.

ഈ രണ്ടു സ്ഥലങ്ങളിലും ധനം നൽകുന്ന സംഭവവുമായി ബന്ധപ്പെട്ട കാര്യമല്ലാതെഖുർആനിനു പുറമെ ഒരു രണ്ടാം പ്രമാണം നൽകുന്നതിനെക്കുറിച്ചുള്ള ചർച്ചയെ ഇല്ല.ഇവർ പറയുന്നതുപോലെ റസൂൽ നൽകിയത് രണ്ടാം പ്രമാണമാണെങ്കിൽ വിലക്കിയത് എന്താണ്.?അല്ലെങ്കിൽ എത്രാം പ്രമാണമാണ്.അതോ വിലക്കിയതും നൽകിയതും രണ്ടാം പ്രമാണം തന്നെയാണോ?ദൂതൻ ജനങ്ങൾക്കിടയിൽ ഖുർആൻ കൊണ്ടാണ് വിധിക്കുക എന്നു നാം വിശദമാക്കിയല്ലോ? അങ്ങിനെ വിധിക്കുന്ന ദൂതൻ ഫയ്ഇന്റെ വിഷയത്തിലും ഗനീമത്ത് സ്വത്തിന്റെ വിഷയത്തിലും സ്വദഖയുടെ കാര്യത്തിലും അവ വിഭജിക്കുമ്പോൾ ഖുർആനിനെയാണ് ആശ്രയിക്കുക എന്നു നാം പ്രത്യേകം പറയേണ്ട തില്ലല്ലോ?

അഹ് ലുൽ ഹദീസുകാർ പറയുന്ന ഒരു കള്ള വാദം ഈ ആയത്തിൽ ഫയ്അ ഓഹരിവെക്കേണ്ടതിനെക്കുറിച്ചാണ് പറയുന്നതെങ്കിലും റസൂൽ നൽകിയ ഹദീസുകളും ഇതിന്റെ പരിധിയിൽ പെടും എന്നാണ്.എന്നാൽ അങ്ങിനെ ഒരു വിഷയം ആയത്തിന്റെ പരിധിയിൽ പെടില്ല.വാദത്തിനുവേണ്ടി സമ്മതിച്ചാൽ തന്നെ ദൂതൻ നമുക്ക് നൽകിയത് ഖുർആനാണെന്നും ദൂതന്റെ വാക്കുകൾ ഖുർആനാണെന്നും നാം വിശദമാക്കിയല്ലോ?ഖുർആനല്ലാത്ത മറ്റൊരു പ്രമാണം നമുക്ക് നൽകിയതായി അല്ലാഹുവോ അവന്റെ ദൂതനോ നമ്മോട് പറഞ്ഞിട്ടില്ല.أَنَّاأَنْزَلْنَا عَلَيْكَ الْكِتَابَ لِلنَّاسِ بِالْحَقِّ........الزمر 41 (തീർച്ചയായും മനുഷ്യർക്കുവേണ്ടി ഈ ഗ്രന്ഥം നിന്റെ മേൽ ഇറക്കിയിരിക്കുന്നത് പരമസത്യത്തോടുകൂടിയാണ്.)അപ്പോൾ ഈ ഗ്രന്ഥമാണ് റസൂലിന്റെ മേൽ നമുക്ക് വേണ്ടി ഇറക്കിയിരിക്കുന്നത്.അത് സ്വീകരിക്കലും മുറുകെ പിടിക്കലും നമ്മുടെ ബാധ്യതയാണ്.അഹ്ലുൽ ഹദീസുകാർ ഹദീസുകൾ വിശ്വസിക്കുന്നവരാണെങ്കിൽ അവരോടു ദൂതൻ വിലക്കിയത് ഖുർആനല്ലാത്ത ഒന്നും എഴുതി വെക്കരുതെന്നല്ലേ?അല്ലാഹുവിന്റെ കിതാബല്ലാത്തതൊക്കെ മായ്ച്ചു കളയാനുമല്ലേ കൽപിച്ചത്.?ഇവർ ഖുർആനും നിഷേധിക്കുന്നു ഹദീസും നിഷേധിക്കുന്നു.അബൂസഅദുൽഖുദ്രിയ്യിൽനിന്നും മുസ്ലിമും തുർമുദിയും അഹ് മദും ദാരിമിയും നസായിയും ഉദ്ധരിക്കുന്നു.لاتَكْتُبُواعَنِّي شَيْئًا سِوى الْقُرْآن فَمَنْ كَتَبَ عَنِّي غَيْر الْقُرْآن فَلْيَمْحُهُ ഖുർആനല്ലാത്ത മറ്റൊന്നും എന്നെത്തൊട്ട് നിങ്ങൾ എഴുതരുത് ആരെങ്കിലും ഖുർആനല്ലാത്തത് എന്നെത്തൊട്ട് എഴുതിയിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ അതവൻ മായ്ച്ചുകൊള്ളട്ടെ)മറ്റൊന്ന്اسْتَأْذَنُوا النَّبِيَّ فِي أَن يَكْتُبُوا عَنْهُ شَيْئًا فَلَمْ يَأْذَنْ لَهُمْ നബിയോട് അദ്ദേഹത്തെതൊട്ട് എന്തെങ്കിലുംഎഴുതാൻ അനുവാദം ചോദിച്ചു

അവർക്ക് അനുവാദം നൽകിയില്ല.അബൂസഅദുൽഖുദ് രിയ്യിയിൽ നിന്നും തുർമുദി ഉദ്ധരിക്കുന്നു.إِسْتَأَنَّا النَّبِيَّ فِي الْكِتَابَة فَلَم يَأذنْ لَنَا "നബിയോട് ഞങ്ങൾ എഴുതാൻ സമ്മതം ചോദിച്ചു. ഞങ്ങൾക്ക് അനുവാദം തന്നില്ല.''

വഹ യ് എഴുത്തുകാരിലെ പ്രസിദ്ധരായ ആളുകളിൽ ഒരാളായ സൈദ്ബ് നു സാബിത്തിൽ നിന്നും അഹമ്മദും മുസ്ലിമും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നു.സൈദ് ബ് നു സാബിത്ത് മുആവിയയുടെ അടുത്തേക്ക് പ്രവേശിച്ചു.അദ്ദേഹത്തോടേ ഒരു ഹദീസിനെക്കുറിച്ചു ചോദിച്ചു.മുആവിയ അതൊരാളോട് എഴുതാൻ കൽപിച്ചു.അപ്പോൾ സൈദ് പറഞ്ഞു,أَنَّ رَسُول اللَّه أَمَرَنَا أَن لانَكْتُبَ شَيْئًا مِن حَدِيثِهِ فمحَاه مُعاوية "നമ്മോടു റസൂലിന്റെ ഹദീസിൽ നിന്നും ഒന്നും എഴുതരുതെന്നു റസൂൽ നമ്മോടു കൽപിച്ചിട്ടുണ്ട്,അപ്പോൾ മുആവിയ അത് മായ്ച്ചുകളഞ്ഞു.

أُكْتُبُوا لأَبِي شَاه എന്നിങ്ങനെ ചില ഹദീസുകൾ അവ എഴുതാൻ നബി അനുവാദം നൽകിയിട്ടുണ്ട് എന്ന അർത്ഥത്തിൽ വന്നിട്ടുണ്ട്.എന്നാൽ മഹാന്മാരായ പണ്ഡിതന്മാർ എഴുതരുത് എന്നു വിലക്കിയ ഹദീസുകൾക്കാണ് കൂടുതൽ അംഗീകാരം നൽകിയിട്ടുള്ളത്.മാത്രമല്ല ദൂതനിൽ നിന്നും വൈരുദ്ധ്യം വരികയില്ലല്ലോ നമ്മെ സംബന്ധിച്ച് രണ്ടുനിലക്കുള്ള ഹദീസുകളും സമമാണ്.അതുപോലെ പ്രവാചകൻ മരിച്ചപ്പോൾ പ്രവാചകന്റെ അടുത്ത് ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ട ഏക ഗ്രന്ഥം ഖുർആൻ മാത്രമെ ഉണ്ടായിരുന്നൊള്ളൂ എന്നതും സുപ്രധാനമായ ഒരു കാര്യമാണ്.

ചില ആളുകൾ എഴുതരുത് എന്നു വിലക്കിയ ഹദീസുകളും എഴുതാൻ അനുവാദം നൽകിയ ഹദീസുകളും സമന്വയിപ്പിച്ചുകൊണ്ട് വിശദീകരിക്കാൻ ചില ശ്രമങ്ങൾ നടത്തിയിട്ടുണ്ട്.അതിനവർ പറഞ്ഞ ന്യായം ഖുർആനും ഹദീസും കൂടിക്കലരാതിരിക്കാനാണ് നബി എഴുതരുതെന്നു പറഞ്ഞിട്ടുള്ളത് എന്നാണ്.ചിന്തിക്കാത്തവരോട് പറയേണ്ട ന്യായമാണത്.മനുഷ്യവചനങ്ങളെയും അതിജയിച്ച് നിൽക്കുന്ന പരിശുദ്ധഖുർആനിന്റെ അമാനുഷികതക്കു മുമ്പിൽ തകർന്നു വീഴുന്ന പൊള്ളയായ ഒരു വാദമാണത്.അക്ഷരങ്ങളുടെ കൂടിക്കലരാണ് ഇവർ പറയുന്നതെങ്കിൽ അത് ഒരിക്കലും സംഭവിക്കുകയില്ല.അങ്ങിനെ സംഭവിച്ചാൽ അല്ലാഹ്‌വിന്റെ വെല്ലുവിളിക്ക് പിന്നെ എന്താണ് പ്രസക്തി.ഇനി ആശയങ്ങളുടെ കൂടിക്കലരലാണ് നബി ഭയന്നത് എന്നാണ് ഇവർ വാദിക്കുന്നതെങ്കിൽ അത് എന്നേ സംഭവിക്കുകയും ചെയ്യുവല്ലോ?കാരണം ഇസ്ലാമികമായ അറിവുള്ള ഒരാളേ നാം വിളിച്ച് താങ്കൾ ഹദീസിലൂടെ വിശ്വസിക്കുന്നതും ഖുർആനിലൂടെ വിശ്വസിക്കുന്നതും എന്നു വേർതിരിക്കാൻ പറഞ്ഞാൽ വേർതിരിക്കാൻ കഴിയാത്ത വിധം അവ കൂടിക്കലർന്നു കഴിഞ്ഞല്ലോ?പിന്നെ എന്താണ് ഇവർ വാദിക്കുന്നത്.

ഖുർആനിലെ ഒരദ്ധ്യായത്തിനു സമാനമായ ഒന്നുകൊണ്ടുവരാൻ കഴിയില്ല എന്നു അല്ലാഹു വെല്ലുവിളിച്ചു പറഞ്ഞിരിക്കെ എങ്ങിനെ അങ്ങിനെയുള്ള ദൈവീക വചനങ്ങളും മനുഷ്യവചനങ്ങളും കൂടിക്കലരും?.അപ്പോൾ നബി ഖുർആനല്ലാത്ത ഒരു ഗ്രന്ഥവും നമ്മെ ഏൽപിച്ചിട്ടില്ല എന്നതാണ് സത്യം.

നബി നമുക്ക് ക്രോഡീകരിക്കപ്പെട്ട ഗ്രന്ഥമായി ഖുർആനല്ലാതെ ഒന്നും ഏൽപിച്ചിട്ടില്ല എന്നു ബുഖാരി തന്നെ സമ്മതിക്കുന്നു.دَخَلْتُ أَنَا وشَدَاد بن معقل عَلَى ابْن عَبَّاس فَقَال لَهُ شِدَاد أَتَرَكَ النَّبِيُّ مِن شَيئ؟قَالَ مَاتَرَكَ إِلَّاالدَّفْتَينِ

اَيء القُرْآن فِى الْمُصْحفِ قَال دَخَلْنَا عَلَى مُحَمَّدبن الحَنِيفَة فَسَأَلْنَاه فَقَال مَاتَرَكَ اِلَّابَيْنَ الدَّفْتين(البُخَارِي 234/6 ഇബ് ന റഫീഅ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.ഞാനും ശിദാദും ഇബ് ന അബ്ബാസിന്റെ അടുക്കലേക്കു പ്രവേശിച്ചു.എന്നിട്ടു അദ്ദേഹത്തോട് ശിദാദ് ചോദിച്ചു.നബി വല്ലതും ഉപേക്ഷിച്ചു പോയോ?രണ്ടു ചട്ടകൾക്കിടയിലുള്ള തല്ലാതെ മറ്റൊന്നും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്നദ്ദേഹം പറഞ്ഞു.അതായത് ഏട്ടുകളിലുള്ള ഖുർആനല്ലാതെ.അങ്ങിനെ ഞങ്ങൾ മുഹമ്മദുബ് ന ഹനീഫിന്റെ അടുത്തേക്ക് പ്ര വേശിച്ചു.എന്നിട്ട് അദ്ദേഹത്തോട് ചോദിച്ചു. രണ്ടു ചട്ടകൾക്കിടയിലുള്ളതല്ലാതെ മ റ്റൊന്നും ഉപേക്ഷിച്ചിട്ടില്ലെന്ന അദ്ദേഹവും പറഞ്ഞു(ബുഖാരി6/234..)

ഹദീസുകൾ എഴുതുന്നതിനേയും റിപ്പോർട്ടു ചെയ്യുന്നതിനേയും വിലക്കിക്കൊ ണ്ട് ഖുലഫാഉറ് റാശിദുകൾ നബിയുടെ പാത തന്നെ പിന്തുടർന്നു എന്നതും നാം പറഞ്ഞ ഈ ആശയത്തെ ശക്തിപ്പെടുത്തുന്നു.നബി മരിച്ച ശേഷം അബൂബക്കർ ജനങ്ങളെ ഒരുമിച്ചു കൂട്ടിക്കൊണ്ട് പറഞ്ഞു.إِنَّكُمْ تُحَدِّثُونَ عَنْ رَسُول اللّهِ أَحَادِيثَ تَخْتَلِفُونَ فِيهَا وَالنَّاسُ بَعْدَكُم أَشَدُّ إِخْتِلافًا فَلاتَحَدَّثُواعَنْ رَسُولِ اللّهِ شَيْئًا.فمنْ سَأَلَكُمْ فَقُولُوا :بَيْنَنَاوَبَيْنَكُم كِتَاب اللّه فَاسْتَحَلُّواحَلالَه وحَرِّمُوا حَرَامه"നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനെക്കുറിച്ച് ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിക്കുന്നു.നിങ്ങൾ തന്നെ അതിൽ ഭിന്നരാണു താനും. നിങ്ങൾക്കു ശേഷം ജനങ്ങൾ അതിനേക്കാൾ ഭിന്നിക്കും.ആ രെങ്കിലും നിങ്ങളോടു ചോദിച്ചാൽ ഇങ്ങിനെ പറയുക.:-നമുക്കിടയിൽ അല്ലാഹുവി ന്റെ ഗ്രന്ഥമുണ്ട്.അതിലെ ഹലാലുകൾ നിങ്ങൾ ഹലാലാക്കുകയും അതിലെ ഹറാ മുകൾ നിങ്ങൾ ഹറാമാക്കുകയും ചെയ്യുവീൻ"

ഇബ് ന അബ്ദുൽബർറും ബൈഹഖിയും ഉമറുൽ ഫാറൂഖിൽ നിന്നു ഉദ്ധരി ക്കുന്നു.ഉമർ പറയുന്നു.إِنِّي كُنْتُ أُرِيدُ أَنْ أَكْتُبَ السُّنَنَ وَإِنِّي ذَكَرْتُ قَوءمًا كَانُوا قَبْلَكُمْ كَتَبُوا كُتُبًا فَأَكِبُّوا عَلَيْهَا وتَرَكُوا كِتَابَ اللّهِ وَإِنِّى وَاللّهِ لاأَشُوبُ كِتَابَ اللّهِ بِشَيءٍ ഞാൻ സുന്നത്തുകൾ എഴുതാൻ ഉദ്ദേശിച്ചു.അപ്പോഴാണ് പൂർവ്വീകരായ ജനങ്ങളെ എനിക്കു ഓർമ്മ വന്നത്.അവർ ഒരുപാട് ഗ്രന്ഥങ്ങൾ എഴുതിയുണ്ടാക്കു കയും എന്നിട്ട് അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥം തള്ളി അവർ എഴുതിയുണ്ടാക്കിയ ഗ്രന്ഥങ്ങ ളിൽ മുഴുകുകയും ചെയ്തു.അല്ലാഹുവാണ് സത്യം അല്ലാഹുവിന്റെ ഗ്രന്ഥത്തോടു മറ്റൊ ന്നും ഞാൻ കലർത്തുകയില്ല.”ബൈഹഖിയുടെ റിപ്പോർട്ടിൽ لاألْبَسُ كِتَابَ اللّهِ بِشَيءٍ أَبَدًاഎന്നും കാണാം.

ഉമറിന്റെ തന്നെ മറ്റൊരു സംഭവം കൂടി നമുക്ക് നോക്കാം,مَامَاتَ عُمَرُبنُ الخَطَّاب حَتَّى بَعثَ إِلَى أَصْحَابِ رسُول اللّهِ فَجَمَعَهُمْ مِنَ الآفَاق فَقَال مَاهذهِ الأَحَادِيث الَّتِي أَفْشَيْتُمْ عَنْ رَسُولِ اللّهِ فِي الآفَاقِ أَقِيمُوا عِنْدِى لاوَاللّهِ لاتُفَارِقُونِي مَا عِشْتُ مَافَارَقُوهُ حَتَّى مَاتَ "രാജ്യത്തിന്റെ വിവിധ ഭാ ഗങ്ങളിൽ നിന്നും നബിയുടെ സ്വഹാബികളെ ഉമർ ഒരുമിച്ചുകൂട്ടുകയും നിങ്ങൾ രാ ജ്യത്ത് പ്രവാചകനെക്കുറിച്ച് പ്രചരിപ്പിക്കുന്ന ഈ ഹദീസുകൾ എന്താണ്?.ഞാൻ ജീവിച്ചിരിക്കുന്ന കാലത്തോളം നിങ്ങൾ എന്നെ വിട്ടു പോകാതെ എന്റെ അടുത്ത് താമസിക്കു എന്നു പറയുന്നതുവരെ ഉമർ മരിച്ചില്ല.അദ്ദേഹം മരിക്കുന്നതുവരെ അവർ അദ്ദേഹത്തെ വിട്ടുപോയതുമില്ല.

ഉമർ അബൂമസ്ഊദിനേയും അബുദ്ദർദാഉനെയും അബൂമസ്ഊദുൽ അൻ

സാരിയെയും തടഞ്ഞുവെച്ച ശേഷം ഇങ്ങിനെ പറഞ്ഞു. നിങ്ങൾ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനെക്കുറിച്ച് ഹദീസുകൾ വർദ്ധിപ്പിക്കുന്നു.(أَكْثَرْتُمْ الْحَدِيثَ عَنْ رَسُولِ اللَّهِ) അദ്ദേഹം അവരെ മദീനയിൽ തടഞ്ഞുവെച്ചു.ഉസ്മാൻ അവരെ സ്വതന്ത്രരാക്കി വിടുകയും ചെയ്തു.

അബൂഹുറൈറയോട് ഉമർ പറഞ്ഞു. നീ അല്ലാഹുവിന്റെ ദൂതനെക്കുറിച്ചുള്ള ഹദീസുകൾ ഒഴിവാക്കുക.അല്ലെങ്കിൽ നിന്നെ ഞാൻ തളച്ചിടും.ഉമറിന്റെ മരണ ശേഷം ഒരാളേയും പേടിക്കാതെ നബിയെക്കുറിച്ചുള്ള ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിക്കാൻ തുടങ്ങുകയും അബൂഹുറൈറ ഇങ്ങിനെ പറയുകയും ചെയ്തിരുന്നു.:-ഞാൻ ഉദ്ധരി ക്കുന്ന ഈ ഹദീസുകളെല്ലാം ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നതെങ്കിൽ അദ്ദേഹം എന്നെ ചാട്ടവാറുകൊണ്ട് അടിക്കുമായിരുന്നു. ഉമർ മരിക്കുന്നതുവരെ റസൂൽ പറഞ്ഞു എന്നു ഞങ്ങൾക്ക് പറയാൻ കഴിഞ്ഞിരുന്നില്ല എന്നു സുഹ് റി ഉദ്ധരിക്കുന്നു.

ഉമർ ജീവിച്ചിരിക്കെ ഞാൻ ഈ ഹദീസുകൾ ഉദ്ധരിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ അല്ലാഹുവാണ് സത്യം എന്റെ മുതുകിൽ ചാട്ടവാറടി പതിയുമായിരുന്നു.മാത്രമല്ല ഉമർ ഇങ്ങിനെ പറയാറും ഉണ്ടായിരുന്നു.إِشْتَغِلُوا بِالْقُرْءَان فَإِنَّ الْقُرْآنَ كَلام اللّه നിങ്ങൾ ഖുർആനിൽ മുഴുകുക കാരണം ഖുർആൻ അല്ലാഹുവിന്റെ കലാമാണ്."

റഷീദ് രിളാ ഈ വിഷയത്തെക്കുറിച്ച് ഒരു കുറിപ്പ് ഇപ്രകാരം എഴുതിയിട്ടുണ്ട്.لَوْطَال عُمر حَتَّى مَاتَ أَبُوهُرَيْرَة لَمَا وَصَلَتْ إِلَيْنَا تِلْكَ الأَحَاديث الكثِيرة
"അബൂഹുറൈറ മരിക്കുന്നതുവരെ ഉമർ ജീവിച്ചിരുന്നുവെങ്കിൽ ഇത്രയധികം ഹദീസുകൾ നമുക്ക് എത്തുമായിരുന്നില്ല."

ഇതിൽ നിന്നെല്ലാം നമുക്ക് മനസ്സിലാകുന്നത് നബി നമുക്ക് കൊണ്ടുവന്നു തന്നത് ഖുർആൻ മാത്രമാണ്.പ്രമുഖരായ വിശ്വാസികളും ഖുർആൻ മുറുകെ പിടിച്ചു ജീവിച്ചു. നബിയിലേക്കു ചേർത്തു പറയുന്ന ഹദീസുകളെല്ലാം നബിയെ ധിക്കരിക്കലും അദ്ദേഹത്തിന്റെ കൽപനക്ക് എതിരു പ്രവർത്തിക്കലുമാണ്,അല്ലാഹുവിന്റെ ശരീഅത്തിനും നബിയുടെ ഉപദേശത്തിനും ഈ ഹദീസു ക്രോഡീകരണം തുടങ്ങിയതു തന്നെ നബി മരിച്ചു കഴിഞ്ഞു മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടിലാണ്എന്നതാണ് സത്യം.

അഹ് ലുൽ ഹദീസുകാർ പറയുന്നതുപോലെ ഈ ഹദീസുകളെല്ലാം ഇസ്ലാമിന്റെ ഒരു ഭാഗമാണെങ്കിൽ അത് എഴുതുന്നതിനെ നബി വിലക്കുകയും ചെയ്തിട്ടുണ്ടെങ്കിൽ നബി തന്റെ ദൗത്യംനിർവ്വഹിക്കുന്നതിൽ വീഴ്ച വരുത്തി എന്നല്ലേ വരിക.? അപൂർണ്ണമായ ഇസ്ലാമിനെ പൂർണ്ണമാക്കാൻ നാശങ്ങളുടെയും കുഴപ്പങ്ങളുടെയും കാലഘട്ടമായ മൂന്നാം നൂറ്റാണ്ടുവരെ കാത്തിരിക്കേണ്ടി വരിക എന്നത് നമുക്കു ചിന്തിക്കാൻ പറ്റുമോ?നാം വിശ്വസിക്കുന്നത് നബി അദ്ദേഹത്തിന്റെ ദൗത്യം പൂർണ്ണമാക്കി അതാണ് വിശുദ്ധഖുർആൻ. അതല്ലാത്തതൊക്കെ വഴികേടുമാണ്. ഇനി നമുക്ക് ഈ രണ്ടാം പ്രമാണം ഉണ്ടായത് എങ്ങിനെ എന്നു പരിശോധിക്കാം

അവസാനിക്കുന്നില്ല

അബൂയാസീൻ കോഴിക്കോട്